

SVN Asia (Thailand)

สยามประเทศภายใต้วิกฤต

- ประเทศจะล่มสลาย
หากคนไทยยังคิดว่า
“โกงชาติไม่เป็นไร
ถ้าแบ่งกัน”

- ฟังทัศนะ “สยาม
ประเทศภายใต้วิกฤต”
โดย พระมหาวุฒิชัย
วชิรเมธี

- ปัญหาการทุจริต
คอร์รัปชันบนเวทีโลก

- โกงก็ได้ ถ้า...บริจาค
ใน CSR Today

Social Venture Network Asia (Thailand)

เครือข่ายธุรกิจเพื่อสังคมและสิ่งแวดล้อม

SVN Asia (Thailand)

เครือข่ายนักธุรกิจ นักวิชาการ และบุคคล ก่อตั้งขึ้นในประเทศไทยเมื่อปี พ.ศ. 2540 มีการขับเคลื่อนอย่างจริงจังตลอด 12 ปีที่ผ่านมา SVN ตระหนักถึงความสำคัญในการส่งเสริมการดำเนินธุรกิจด้วยจิตวิญญาณแห่งความรับผิดชอบต่อสังคม (Corporate Social Responsibility) โดยประสานความร่วมมือระหว่างองค์กรภาคเอกชน ภาครัฐ และองค์กรสาธารณประโยชน์ บนความสมดุลของหลักพื้นฐาน 3P คือ People, Planet, Profit กิจกรรมหลักของ SVN ประกอบด้วย SVN Talk, SVN College, SVN Visit, SVN Award, Annual Conference และการผลิตวารสาร CSR Journal

SVN มุ่งมั่นนำสมาชิกก้าวไป เพื่อสานพลังเครือข่ายนักธุรกิจเพื่อสังคม และสิ่งแวดล้อมทั้งภายในประเทศและนานาชาติ สู่เป้าหมายในการดำเนินธุรกิจ ควบคู่ไปกับการดูแลสังคมและสิ่งแวดล้อม เพื่อความสมดุล ยั่งยืน เพื่อให้อนุชนรุ่นหลังมีคุณภาพชีวิตและสิ่งแวดล้อมที่ดี

Honorary Advisor

ฯพณฯ อนันต์ ปันยารชุน
H.E. Anand Panyarachun
Former Prime Minister

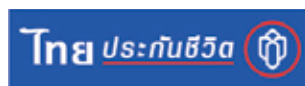
Our Contributor

วิริยะประกันภัย
THE VIRIYAH INSURANCE

บางจาก
ผู้นำพลังงานไทย

คณะกรรมการเครือข่ายเอสวีเอ็น เอเชีย (ประเทศไทย) 2553

ที่ปรึกษา

คุณอนันต์ ปันยารชุน / ศาสตราจารย์ นายแพทย์ประเวศ วะสี /

อาจารย์สุลักษณ์ ศิวรักษ์ / คุณโสภณ สุภาพงษ์ / คุณปรีดา เตียสุวรรณ

ประธานกรรมการ

คุณวีระเดช สมบูรณ์เวชการ

กรรมการ

คุณสุทธิชัย เอี่ยมเจริญยิ่ง / คุณสมลักษณ์ หุตานุวัตร / คุณประวิทย์ เอี่ยมแสนสุข /
คุณดารณี เรียนศรีวิไล / ม.ล.กรกสิวัฒน์ เกษมศรี / คุณวิเชียร เจษฎากานต์ / คุณจงเกียรติ
อนันต์อัมพร / คุณอภิชาติ การุณกรสกุล / คุณวัลลภ พิษณุพงศ์ / คุณศศมน ศุพุทธมงคล /
คุณสุริยน แกะสุด / คุณปัญญา ฉันทน์ตรีศรี / คุณสันติ คุณพิสิฐวงศ์ / คุณรวีวรรณ
ไธรินอุชิ / คุณกานดา วัฒนายิ่งสมสุข / คุณขุนกลาง ขุขันธิน / ดร.รจนา โกศัยยานนท์ /
คุณปิยะกุล สุวรรณสัมฤทธิ์ / ดร.จรรยา พุคยาภรณ์ / คุณรุ่งวิทย์ เต็มพิทยาเวช /
คุณเกรียงศักดิ์ เทพผดุงพร / คุณกานต์ ฤทธิขจร

หนังสือ CSR journal ฉบับนี้ นำเสนอบทความเด่นในเรื่องของปัญหาคอร์รัปชั่นที่เกิดขึ้น ซึ่งนับวันจะทวีความรุนแรงมากขึ้น และกำลังเป็นปัญหาใหญ่ของประเทศ และได้สร้างผลกระทบต่อ การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและคนไทยทุกคนอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

SVN ได้เข้าร่วมในภาคีเครือข่ายต่อต้านคอร์รัปชั่น โดยมีการกิจปลูกจิตสำนึกผู้ประกอบการ ต้องดำเนินธุรกิจอย่างโปร่งใส และไม่ยินยอมที่จะจ่ายสินบนหรือเงินใต้โต๊ะ ซึ่งปัจจุบันมีตัวเลขสูงขึ้นเป็น 2-3 เท่า เมื่อเทียบกับในอดีตเมื่อไม่กี่ปีที่ผ่านมา

หัวข้อ CSR interview ฉบับนี้ ได้มีโอกาสสัมภาษณ์ ท่าน ว.วชิรเมธี เพื่อปูจาะและวิชันาประเด็น คอร์รัปชั่นเป็นยาพิษร้ายของสังคมไทยอย่างไร

2 ปีก่อน ท่าน ว.วชิรเมธี เคยเรียกร้องให้สังคมไทย ต้องปฏิรูปค่านิยมใหม่ โดยให้ตระหนักว่า คอร์รัปชั่นคือบาปมหันต์ อุปมาเหมือนอาชญากรรมระดับชาติ ที่หากทำผิดจะเหมือนกับการฆ่าพระอรหันต์รูปหนึ่ง แต่ดูเหมือนว่าข้อความที่ส่งออกไปนั้น ไม่ได้ได้รับความสนใจ ตรงข้ามกลับมีการพลิกประเด็นขึ้นมา ให้น้อมรับในแนวทางที่ว่า โกงชาติไม่เป็นไร ถ้าแบ่งปันกัน เพื่อให้ผู้ด้อยโอกาสในสังคมคล้อยตาม ฤาดูเหมือนว่าประเทศไทยกำลังเข้าสู่ภาวะล่มสลายทั้งทางเศรษฐกิจและสังคมแล้วหรือ !

วีระเดช สมบูรณ์เวชการ
ประธานเครือข่ายธุรกิจเพื่อสังคมและสิ่งแวดล้อม เอเชีย (ประเทศไทย)

บรรณาธิการบริหาร: วีระเดช สมบูรณ์เวชการ
บรรณาธิการ: บังอร ไทรเกตุ
บรรณาธิการบทความ: พิมพ์ ศิริวรรณ
บรรณาธิการศิลปกรรม: สิริัญญา วิศาลศักดิ์
กองบรรณาธิการ: สมศักดิ์ สีสรรณ, ศิริพร แสงแก้ว, กันตินันท์ เพ็ญสุพรรณ, มალიณี คุ่มสุภา, อรุณี ผลน้อย
ศิลปกรรม: สมลักษณ์ รามโคกกรวด, ชินากร กุณา
พิมพ์ที่: บริษัท พิมพ์ดี จำกัด
ติดต่อกองบรรณาธิการ: บริษัท สร้างสื่อ จำกัด 17/118 ซ.ประดิพัทธ์ 1 ถ.ประดิพัทธ์
แขวงสามเสนใน เขตพญาไท กรุงเทพฯ 10400
โทรศัพท์ 0 2271 4339, 0 2279 9636 โทรสาร 0 2618 7838
ติดต่อเครือข่ายธุรกิจเพื่อสังคมและสิ่งแวดล้อม: คุณมณีนที ศรีประสงค์ 08 4700 5506
ติดต่อโฆษณาหรือสนับสนุน: บริษัท สร้างสื่อ จำกัด

14

สยามประเทศ ใต้ร่มเงาวิภุต

19

โกงก็ได้ ถ้า...บริจาค

27

ปัญหาการทุจริตบนเวทีโลก

33

แสงเทียน ที่ต้นธารแม่เริว

42

CSR Movement

6 CSR Cover

โกงชาติ ไม่เป็นไร ถ้าแบ่งกัน !!!

13 CSR Activities

“FAI-FAH Art Fest 2012” เปิดเวที
จุดประกายเยาวชน สร้างคุณค่าให้ตัวเอง
พร้อมส่งต่อพลัง “การให้” คืนสู่สังคม

14 CSR Interview

สยามประเทศ ใต้ร่มเงาวิภุต

19 CSR Today

โกงก็ได้ ถ้า...บริจาค

22 Opinion

Corruption: A Window on the Rule of Law

24 เลือกมาเล่า

ความแตกต่างระหว่างฉ้อโกงกับเฮติ

27 CSR World

ปัญหาการทุจริตบนเวทีโลก

33 SVN Visit

แสงเทียน ที่ต้นธารแม่เริว

38 My CSR

หมอชาวบ้าน: การผสมผสานที่ลงตัว คนทำ
สื่อกับธุรกิจ

42 CSR Movement

กระเช้าปีใหม่ เลือกให้ดี

ถูกใจทั้งผู้ให้และผู้รับ

กองเผยแพร่และประชาสัมพันธ์

ใกล้ถึงเทศกาลปีใหม่ เทศกาลแห่งการเฉลิมฉลอง ความสุข ความรื่นเริง สิ่งหนึ่งที่เรாதำนิมปฏิบัติกันคือ ไปเลือกซื้อของขวัญ ของฝากเพื่อตอบแทนน้ำใจแทนคำขอบคุณและแสดงความระลึกถึงกันและกัน ซึ่งในช่วงนี้ผู้ประกอบการต่างก็เตรียมสินค้าเพื่อให้ผู้บริโภคอย่างเราๆ จับจ่ายอย่างหลากหลายโดยเฉพาะสินค้าประเภทกระเช้าของขวัญซึ่งมีทั้งประเภทอาหาร บรรจุภัณฑ์ผัก-ผลไม้ กระเช้าสินค้า OTOP กระเช้าเพื่อสุขภาพ อาหารบรรจุกระป๋องต่างๆ ที่ผู้ประกอบการตระเตรียมไว้เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้บริโภค

ในแต่ละปีที่ผ่านมาได้มีผู้บริโภคร้องเรียนมายัง สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค (สคบ.) ว่าถูกเอาเปรียบจากผู้ประกอบการโดยนำสินค้าที่ไม่มีคุณภาพหรือใกล้หมดอายุมาบรรจุในกระเช้า รวมถึงการไม่แสดงรายละเอียดเกี่ยวกับสินค้าให้ผู้บริโภคทราบ ซึ่งในเรื่องนี้ สคบ. ได้เชิญผู้ประกอบการธุรกิจที่มีการจัดกระเช้าของขวัญ ชุดสังฆทาน และชุดไทยธรรม ซึ่งประกอบด้วย ห้างสรรพสินค้า ซูเปอร์มาร์เก็ต ร้านค้า ผู้ผลิตชุดสังฆทานและชุดไทยธรรม รวม 42 แห่ง เข้าร่วมประชุมเพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับการจัดทำฉลากสินค้าที่ถูกต้อง โดยเชิญผู้แทนจากสำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา มาให้ข้อมูลในส่วนที่เกี่ยวข้อง เนื่องจากในช่วงเทศกาลปีใหม่ของทุกปี (ระหว่างเดือนธันวาคม-เดือนกุมภาพันธ์) ห้างสรรพสินค้าและร้านค้าต่างๆ จะมีการจัดสรรกระเช้าของขวัญ และชุดสังฆทานเพื่อจำหน่ายให้กับผู้บริโภคเป็นจำนวนมาก ซึ่งผู้ประกอบการส่วนใหญ่มีการ

จัดทำฉลากสินค้าถูกต้องตามประกาศคณะกรรมการว่าด้วยฉลากฯ ของ สคบ. แล้ว แต่ยังไม่ทราบรายละเอียดในส่วนของการจัดทำฉลากตามที่สำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา และกรมการค้าภายในกำหนด

สำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร ได้กำหนดหลักเกณฑ์และแนวทางปฏิบัติในการจัดและจำหน่ายกระเช้าของขวัญปีใหม่ โดยให้ห้างสรรพสินค้าและร้านค้าต่างๆ นำสินค้าที่มีคุณภาพดีมาบรรจุในกระเช้า มีฉลากอาหารถูกต้อง มี อย. รับรอง สินค้ามีระยะเวลาก่อนวันหมดอายุอย่างน้อย 6 เดือน ให้แสดงรายละเอียดของวันหมดอายุสินค้าทุกชนิดบนกระเช้าของขวัญ แสดงตราสัญลักษณ์ของห้างหรือชื่อสถานประกอบการ แสดงวันที่รับเปลี่ยนหรือคืนสินค้าหากผู้บริโภคไม่พึงพอใจในคุณภาพสินค้าสามารถนำมาแลกเปลี่ยนหรือคืนได้ ภายในวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2556 สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา ได้กำหนดให้อาหารที่นำมาจัดรวมในภาชนะเดียวกัน ระบุชื่อประเภทหรือชนิดของอาหารแต่ละรายการและวันเดือนปีที่หมดอายุหรือควรบริโภคก่อน **กรมการค้าภายใน** ได้กำหนดให้สินค้าที่บรรจุในกระเช้าของขวัญหรือชุดสังฆทาน แสดงรายการสินค้าแต่ละรายการ ขนาด น้ำหนักต่อหน่วย ปริมาณการบรรจุ ราคาและค่าภาชนะที่นำมาบรรจุ

สำหรับผู้บริโภคนั้น ก่อนซื้อกระเช้าปีใหม่จึงควรพิจารณาฉลากสินค้าให้ดีกว่า เช่น กระเช้า**ประเภทอาหารบรรจุภัณฑ์**ควรตรวจดูว่าเป็นสินค้าที่มีคุณภาพดี มีฉลากแสดงถูกต้อง มี อย. รับรอง ระบุวันหมดอายุ แสดงตราสัญลักษณ์หรือชื่อสถานที่ประกอบการบนกระเช้า สำหรับกระเช้า**ประเภทผักและผลไม้**ควรคัดเลือกสินค้าที่ใหม่ สด แสดงวันเดือนปีที่บรรจุ ส่วนกระเช้า**สินค้า OTOP** ประเภทอาหารแห้ง ถัวยักษ์ ควรสังเกตความปลอดภัยให้ดี

ก่อนซื้อเพราะหากเก็บไว้นานภายในภาชนะและอุณหภูมิไม่เหมาะสมจะส่งผลต่อการเจริญเติบโตของเชื้อรา ทำให้เกิดสารพิษในลักษณะสีดำหรือสีเขียว เมื่อรับประทานเข้าไปจะระคายเคืองลำคอหรือกระเพาะอาหาร และหากสะสมเป็นจำนวนมากจะเกิดโรคมะเร็งที่อวัยวะต่างๆ ซึ่งส่งผลต่อการสร้างโปรตีนในร่างกายจนอาจกลายเป็นสาเหตุของโรคมะเร็งตับได้

นอกจากประเภทของกระเช้าที่กล่าวมาข้างต้นแล้ว อาหารบรรจุกระป๋องก็เป็นอีกทางเลือกหนึ่งที่น่าสนใจมาจัดเป็นกระเช้าเช่นกัน ในการเลือกซื้อควรคำนึงถึงความปลอดภัยของเครื่องกระป๋องที่บรรจุอยู่ในกระเช้าของขวัญโดยสังเกตฉลากข้างกระป๋องต้องมีเลขทะเบียนการค้า ชื่อ สถานที่ผลิต วันเดือนปีที่ผลิต วัตถุเจือปนในอาหาร น้ำหนักสุทธิ ลักษณะภายนอกกระป๋องต้องไม่บุบ บวม ไม่เป็นสนิมหรือมีรอยร้าว เนื่องจากกระป๋องที่อยู่ในสภาพที่ไม่สมบูรณ์อาจเสี่ยงต่อการปนเปื้อนของจุลินทรีย์ก่อให้เกิดสารพิษโบ툴ินัมซึ่งมีผลต่อระบบประสาทอย่างรุนแรง

สคบ. ขอความร่วมมือผู้ประกอบการที่มีการจัดกระเช้าของขวัญ ชุดสังฆทาน และชุดไทยธรรม ปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมายของแต่ละหน่วยงาน และขอแนะนำผู้บริโภคให้พิจารณาฉลากและรายละเอียดต่างๆ ให้ดีก่อนเลือกซื้อ โดยสามารถติดตามข้อมูลการทำฉลากสินค้าของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ที่ www.ocpb.go.th และหากไม่ได้รับความเป็นธรรม ถูกเอารัดเอาเปรียบจากผู้ประกอบการสามารถร้องเรียนได้ที่ สายด่วน สคบ. 1166

โกงชาติไม่เป็นร ถ้าแบ่งกัน!!

เป็นเรื่องน่าตกใจที่ปัญหาคอร์รัปชันในไทยมีความรุนแรงมากขึ้น จากอดีตมีสัดส่วนเพียง 3% ของงบประมาณแผ่นดิน แต่เวลานี้สูงถึง 40% งบประมาณแผ่นดินกว่า 2 ล้านล้านบาท หายเข้าไปในกระเป๋ากุฎีคอร์รัปชันหลายแสนล้านบาท และคาดว่าอีก 10-20 ปี สัดส่วนอาจพุ่งพรวดไปถึง 100%

ความรุนแรงของการคอร์รัปชันยังสร้างสิ่งที่น่าตกใจยิ่งกว่า เมื่อคำนึงและทัศนคติอันเลวร้ายนี้ คนไทยกลับยอมรับพฤติกรรมการคอร์รัปชันมากขึ้นเรื่อยๆ เสมือนเป็นเรื่องปกติธรรมดาในสังคม โดยเฉพาะในกลุ่มเด็กและเยาวชนที่มีการศึกษาในระดับสูงก็มีแนวโน้มยอมรับพฤติกรรมโกงกินและรัฐบาลที่คอร์รัปชันได้

ดร.เดือนเด่น นิคมบริรักษ์

“

การแถลงจุดยืนกรณีไร้สัมชของเครือข่ายนักธุรกิจ เพราะธุรกิจเริ่มท่นไม่ไหวกับคอร์รัปชั่น เขาต้องจ่ายมากขึ้น ถ้าอยู่อย่างนี้ต่อไปก็ไม่ได้ ะยะสั้นยังอยู่ได้ แต่ระยะยาวพังหมด ประเศคัพอง ธุรกิจไหนก็อยู่ไม่ได้ ธุรกิจเริ่มตระหนักและรู้ว่าไม่สามารถแก้ปัญหามาจาก รัฐบาล เพราะฝ่ายการเมืองคือรากเหง้าของการ ทุจริต

”

คนไทยรุมโงกกินประเทศตัวเอง เพียงหวังผลลัพธ์ระยะสั้น

สำหรับนักอ่านรุ่นอายุ 50-60 ปี ในยุคสภา กาแพตั้งวงวิพากษ์การเมืองไทย มักจะพูดถึงข้าราชการ ในอุดมคติจากนวนิยายเรื่องเยี่ยมที่ว่าด้วยความซื่อสัตย์ สุจริตอย่าง **“นายอำเภอปฏิวัติ”** ของ **บุญโชค เจียม- วิริยะ** ซึ่งบอกเล่าเรื่องราวของ **นายอำเภอรวมพล กรทอง** ผู้ต่อต้านระบบเจ้าขุนมูลนายในกรมการ ปกครอง กระทรวงมหาดไทย และต่อต้านการทุจริตใน ระบบราชการ โดยเฉพาะระบบชัก 10% ที่ฝังรากลึกจน กลายเป็นประเพณีปฏิบัติและค่านิยม **“ใครๆ ก็ทำ”** ใน เมื่อประเทศชาติมิใช่ของใครเพียงคนเดียวแต่ต้องแบ่ง ประโยชน์ให้ทุกฝ่าย

นายอำเภอรวมพลกลายเป็น **“แกะดำ”** ถูก โดดเดี่ยว ถูกกลั่นแกล้งสารพัดวิธีจากข้าราชการชั่วที่เสีย ผลประโยชน์ ต้องออกจากราชการและสุดท้ายกลายเป็น คนวิกลจริต

นี่เป็นฉากชีวิตที่เกิดขึ้นจริงในสังคมและสะท้อน **“เหตุผล”** ที่ทำให้คนรุ่นต่อๆ มาต้องเลือกระหว่าง **“การ ยอมรับ”** หรือ **“ต่อต้าน”** ขบวนการทุจริตคอร์รัปชั่น ระหว่างผลประโยชน์ **“ส่วนตัว”** หรือ **“ส่วนรวม”** ผล ประโยชน์ **“ระยะสั้น”** หรือ **“ระยะยาว”** และผลกระทบ ต่อประเทศที่ถูกมองข้ามไป ขณะที่ชีวิตจริงไม่ใช่นิยาย พุทธิกรรมการทุจริตคอร์รัปชั่นในอดีตอาจสะท้อนภาพ แคการจ่ายเงินใต้โต๊ะให้ข้าราชการ ลักษณะ **“กินตาม น้ำ”** วงเงินไม่มาก แต่ในช่วง 20-30 ปีที่ผ่านมา

สถานการณ์การโงกกินขยายวงกว้างดังโรคระบาด ซึ่ม ลึกเข้าไปในทุกวงการ ทุกระดับชั้น ตัวเลขการโกงไต่ ระดับสูงถึงหลักแสนล้านบาท นักวิชาการหลายฝ่ายระบุ ว่า เป็นผลพวงโดยตรงจากนโยบายประชานิยมในยุคสมัย ของรัฐบาลทักษิณ ชินวัตร ในปี พ.ศ. 2544 อาทิ กองทุน หมู่บ้าน หมู่บ้านละ 1 ล้านบาท พักหนี้เกษตรกร 3 ปี โครงการ 30 บาทรักษาทุกโรค กระทั่งกลายเป็นแนวคิด ทางมรดกที่ตกทอดมาจนถึงรัฐบาลชุดปัจจุบัน

สังคมไทยเป็นระบบอุปถัมภ์มาอย่างยาวนาน มักมอง **“ผลลัพธ์”** มากกว่า **“กระบวนการ”** รวมทั้งผิด หวังกับรัฐบาลที่ผ่านๆ มา ไม่สามารถแก้ปัญหาปากท้อง และลดปัญหาความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจได้อย่าง แท้จริง ดังนั้นจึงเริ่มไม่สนใจที่มาของรัฐบาลแต่เลือกที่ จะเอารัฐบาลโงกกินแต่มีผลงานและนโยบายประชานิยม จึงกลายเป็นเครื่องมือที่อาศัยจุดอ่อนของคนไทยที่ มองแค่ผลประโยชน์ระยะสั้น เลือกรับเงิน ไม่ว่าจะ เป็น รูปแบบเงินกู้ เงินช่วยเหลือ การขึ้นเงินเดือนข้าราชการ หรือแม้กระทั่งการจ่าน้ำข้าว โดยไม่สนใจแหล่งเงินและ กระบวนการจัดสรรเงินเหล่านั้น และนี่จึงเป็นการเพาะ เชื้อให้ขบวนการคอร์รัปชั่นเติบโตอย่างรวดเร็ว

ดร.เดือนเด่น นิคมบริรักษ์ ผู้อำนวยการวิจัย ด้านการบริหารจัดการระบบเศรษฐกิจ สถาบันวิจัยเพื่อ การพัฒนาประเทศไทย (ทีดีอาร์ไอ) ระบุสาเหตุหนึ่งของ ปัญหาคอร์รัปชั่นในไทยว่า จากโครงสร้างของประเทศ

ไทยที่มีผู้เสียภาษีจำนวนน้อยซึ่งเป็นกลุ่มคนชั้นกลาง และคนชั้นสูง ขณะที่คนได้รับแจกเงินไม่สนใจว่าเงินมาจากไหนเพราะไม่ได้เป็นผู้เสียภาษี ข้อมูลของกรมสรรพากรระบุว่า จำนวนผู้ยื่นเสียภาษีปีละ 9 ล้านกว่าคน จากคนที่ทำงานทั้งหมด 40 ล้านคน และใน 9 ล้านกว่าคน เสียภาษีจริงแค่ 2.7 ล้านคนเมื่อปี 2554 เพราะมีการยกเว้นในกลุ่มรายได้ 150,000 บาทแรก ดังนั้น เสีย 2.7 ล้านคนกลายเป็นเสียส่วนน้อย อีก 60 กว่าล้านคนที่ไม่เสียภาษีกลายเป็นคนส่วนใหญ่ ซึ่งไม่สนใจการใช้จ่ายงบประมาณของภาครัฐที่ไม่ได้มุ่งพัฒนาประเทศและไม่มีกระบวนการตรวจสอบอย่างโปร่งใส

กรณีโครงการจ่านาข้าวที่กำลังถูกวิพากษ์วิจารณ์อย่างหนัก แม้จะส่งผลเสียหายต่อประเทศในระยะยาว แต่เมื่อมีหลายฝ่ายได้ประโยชน์ เริ่มตั้งแต่การตั้งราคาให้ชาวนาจ่านาข้าว ชาวนาได้ประโยชน์แต่ไม่เต็มเม็ดเต็มหน่วย อาจถูกโกงระหว่างทาง แต่เขาคิดว่ายังได้ประโยชน์ ขณะเดียวกัน เจ้าของโรงสี เจ้าของโกดัง ผู้สำรวจคุณภาพ หรือแม้กระทั่งผู้ส่งออกบางรายก็ได้ประโยชน์ เนื่องจากมีเงินงบประมาณหลายแสนล้านบาทมาแบ่งปันกัน แต่ในระยะยาวแล้วมีรายงานจากทีดีอาร์ไอประเมินว่า โครงการจ่านาข้าวอีก 4 ปี จะก่อหนี้สูงถึง 8 แสนล้านบาท และไม่สามารถยกระดับรายได้เกษตรกรอย่างแท้จริง แต่กลับยังสามารถเดินหน้าต่อไปได้

โกงกันได้ ซื่อสัตย์กันไม่ได้

มีผลการสำรวจความคิดเห็นจากหลายสำนักที่สะท้อนค่านิยมของคนไทยต่อการยอมรับพฤติกรรมคอร์รัปชัน โดยเฉพาะเอแบคโพลล์ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ วิจัยเชิงสำรวจ เรื่อง *แนวโน้มทัศนคติอันตรายของสาธารณชนคนไทยว่าด้วยการยอมรับรัฐบาลทุจริตคอร์รัปชัน แต่ขอให้ตนเองได้ประโยชน์ด้วย และการโกหกเพื่อเอาตัวรอด* กลุ่มตัวอย่างประชาชนอายุ 18 ปีขึ้นไป ใน 17 จังหวัดของประเทศ จำนวน 2,117 ตัวอย่าง ระหว่างวันที่ 1-6 กันยายน 2555 พบว่า ประชาชนคนไทยมีแนวโน้มยอมรับได้ ถ้ารัฐบาลทุจริตคอร์รัปชัน แต่ขอให้ตนเองได้ประโยชน์ด้วย เพิ่มสูงขึ้น จาก 63.4% ในเดือนมิถุนายน มาอยู่ที่ 65.8% ในเดือนสิงหาคมที่ผ่านมา

กลุ่มเด็กและเยาวชนเป็นกลุ่มที่น่าเป็นห่วงที่สุด

เพราะ 79.1% และ 76.5% ของผู้ตอบแบบสอบถามที่อายุต่ำกว่า 20 ปี และอายุระหว่าง 20-29 ปียอมรับได้ ถ้ารัฐบาลทุจริตคอร์รัปชัน แต่ขอให้ตนเองได้ประโยชน์ด้วย โดยกลุ่มนักเรียน นักศึกษา มีสัดส่วนสูงสุด นอกจากนี้ส่วนใหญ่มีความโน้มเอียงที่จะโกหกเพื่อเอาตัวรอด

ในกลุ่มข้าราชการจะนึกถึงการได้ผลตอบแทนจากรัฐบาลในเรื่องตำแหน่งหน้าที่การงาน การโยกย้ายพรรคพวกเพื่อนฝูงให้อยู่ในตำแหน่งที่สูงขึ้นหรือได้ดูแลพื้นที่ที่ผลประโยชน์ทางธุรกิจ โดยมีเหตุผลอ้างความชอบธรรมว่า ทุกรัฐบาลทุจริตคอร์รัปชัน เอาอำนาจทางการเมืองมาแทรกแซงด้วยกันทั้งสิ้น แต่ถ้าแทรกแซงแล้วตนเองได้ประโยชน์ด้วยก็ยอมรับได้ เรียกกันว่า **“กินตามน้ำ”** หรืออย่างมากจะทำเป็นไม่รู้ไม่เห็น อยู่เฉยๆ อยู่รอดได้ หรือปิดตาข้างเดียว

เมื่อเร็วๆ นี้ **“สวนดุสิตโพล”** มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต สำรวจความคิดเห็นของประชาชนทุกสาขาอาชีพทั่วประเทศ จำนวน 3,559 คน ระหว่างวันที่ 1-10 พฤศจิกายน 2555 เรื่อง **“ความซื่อสัตย์สุจริต”** พบว่า **“ความซื่อสัตย์สุจริต”** ของ **“คนไทย”** ในภาพรวม มีกลุ่มตัวอย่างเกือบ 60% ระบุว่า มีค่อนข้างน้อย เพราะค่านิยมของสังคมเปลี่ยนไป คนส่วนใหญ่หลวม วัตถุนิยม การทุจริตมีอยู่ในทุกวงการ นอกจากนี้ยังมีตัวอย่างที่ส่อไปในทางทุจริตแต่กลับได้ดี ขณะที่คนซื่อสัตย์กลับมีชีวิตความเป็นอยู่ยากลำบาก บ้างก็อ้างถึงสถานการณ์บีบคั้นให้ต้องทำผิดและขาดการปลูกฝังสิ่งที่ดีตั้งแต่วัยเด็ก

เมื่อทุกคนในสังคมมองประโยชน์ส่วนตัวมากกว่าผลประโยชน์ของประเทศชาติและเพิกเฉยต่อผลกระทบระยะยาว สถานการณ์ที่ลุกลามรวากับมะเร็งร้ายกัดกินร่างกายนี้ยังส่งผลต่อภาพลักษณ์ในระดับประเทศอย่างชัดเจน เมื่อองค์กรเพื่อความโปร่งใสในประเทศไทย หรือทรานสพาเรนทีซี อินเทอร์เน็ตชั่นแนล (Transparency International: TI) ได้เปิดเผยผลการจัดอันดับดัชนีชี้วัดภาพลักษณ์คอร์รัปชันประจำปี 2554 พบว่า ประเทศไทยได้ 3.4 คะแนน จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน อยู่อันดับที่ 80 จากการจัดอันดับทั้งหมด 183 ประเทศทั่วโลกและอยู่อันดับที่ 10 จาก 26 ประเทศในภูมิภาคเอเชีย โดย

ประเสริฐ เอี่ยมรุ่งโรจน์

“

ประเทศ ถ้าเปรียบเหมือนคนๆ หนึ่ง บอบช้ำมาก หัวโบน ฟาดหลายครั้ง ยังไม่ฟื้นเลย ถ้ายังเป็น อย่างนี้ ประเทศเราล่มสลาย ทุกคนไม่สนใจ ธุรกิจไม่ ไก่กบินแล้วเรายังอยู่ได้ ประเทศเวียดนามล่มสลาย เพราะการโก่งกิ้นของผู้นำของเวียดนามได้จนพุงท้ง ประเทศ เรื่องนี้เป็นธุระของทุกคน ต่อต้าน ไม่ ยอมรับ และพูดทุกวัน ไม่ใช่แค่คิด ต้องกระทำ ผม เขียนเฟซบุ๊กทุกวัน ทำได้เท่าที่ทำได้ว่านั่งเฉยๆ รอ วันตาย

”

ประเทศไทยมีคะแนนเท่ากับโคลัมเบีย เอลซัลวาดอร์ กรีซ โมร็อกโก และเปรู จากปีก่อนหน้า ไทยอยู่ในอันดับ 63 ของโลก

ขณะที่นิวซีแลนด์ครองแชมป์อันดับ 1 ในระดับโลก (9.5 คะแนน) อันดับสุดท้าย ได้แก่ โซมาเลียและ เกาหลีเหนือ (1.0 คะแนน) ส่วนภูมิภาคเอเชีย สิงคโปร์ยัง ครองอันดับ 1 (9.2 คะแนน)

การจัดอันดับดังกล่าว TI ต้องการสื่อให้ทุก ประเทศทั่วโลกตระหนักถึงผลพวงของการคอร์รัปชั่น ตัวอย่างประเทศกรีซและอิตาลีที่มีคะแนนติดกลุ่ม ประเทศที่มีการฉ้อฉลด้วยกลวิธีต่างๆ มากที่สุดในโลก ผลจากความวุ่นวายทางเศรษฐกิจในกลุ่มยูโรโซนส่วน หนึ่งมาจากความล้มเหลวของรัฐบาลในการแก้ปัญหา การจ่ายเงินใต้โต๊ะและการเลียงภาชีนนั้นเอง

ทัศนคติและค่านิยมอันเลวร้ายที่เกิดขึ้น **ประเสริฐ เอี่ยมรุ่งโรจน์** เจ้าของ บริษัท แกะดำทำ ธุรกิจ จำกัด และนักเขียนผู้นำเสนอแนวคิดการปฏิรูป ประเทศไทยผ่านหนังสือ **“คู่มือสร้างชาติ”** ระบุว่า สาเหตุสำคัญมาจากพฤติกรรมของคนไทยที่ใช้ชีวิตมอง เฉพาะวันพรุ่งนี้ แคเดื่อนหน้า ปีหน้า การมองปัญหา ระยะสั้นทำให้ติดอยู่กับระบบโกงกิน แต่กลับกัน ถ้าคน ไทยมองสถานการณ์ต่างๆ อีก 10 ปี 20 ปีข้างหน้า จะ

เปลี่ยนวิธีคิดทันที

ขบวนการคอร์รัปชั่นที่ลุกลามเหมือนมะเร็ง ท้วร่าง ปัญหาจึงอยู่ที่ผู้คนในสังคมไม่ยินดีที่จะแก้ปัญหา ด้วยเหตุผล 2 ข้อ คือ มองแค่ระยะสั้นและมองผล ประโยชน์ส่วนตัว

“ฟิลิปปินส์ 2” บทเรียนความล่มสลาย

อย่างไรก็ตาม ขณะนี้มีความพยายามของคน หลายกลุ่มที่พยายามสร้างแรงกระเพื่อมต่อต้านการ ทุจริตคอร์รัปชั่นผ่านกลุ่มองค์กรต่างๆ โดยเฉพาะการ รวมตัวของกลุ่มนักธุรกิจเป็นภาคีเครือข่ายต่อต้าน คอร์รัปชั่น เมื่อปี 2554 สาเหตุสำคัญมาจากความรุนแรง ของปัญหาจนเกิด **“ต้นทุนทางสังคม”** และบั่นทอน ศักยภาพทุกด้านของประเทศ ทำยที่สุดประเทศไทยอาจ ต้องล่มสลายทุกด้าน ทั้งด้านการเมือง เศรษฐกิจ และ สังคม ดังเช่น อาร์เจนตินา เม็กซิโก และฟิลิปปินส์

ประมนต์ สุธีวงศ์ ประธานภาคีเครือข่ายต่อ ต้านคอร์รัปชั่น ชี้ประเด็นสำคัญเรื่อง **“ต้นทุนทาง สังคม”** ว่า สุดท้ายผู้บริโภครือประชาชนต้องเป็นผู้จ่าย เพราะธุรกิจต้องอยู่ได้ด้วยรายได้และกำไร ทุจริตไปเท่า ไหร่ก็บวกเป็นต้นทุน ตั้งราคาสินค้าสูงขึ้น การผลิตรถคัน หนึ่ง ปกติขาย 1 ล้านบาท แต่พอมีการทุจริตต้องขาย ล้านสอง ผู้บริโภคคือผู้จ่ายต้นทุนนั้น หรือผู้เสียภาษีคือ ผู้รับภาระทั้งหมด แต่วันนี้หลายคนยังไม่รู้สึก

ประมัต สุริวงค์

“

การเปลี่ยนแปลงขึ้นอยู่กับจิตสำนึกของสมาชิก ถ้าสมาชิกมีความรู้สึกว่าเขาควรแสดงออกว่าไม่เห็นด้วยกับการทุจริตคอร์รัปชั่น เขาต้องแสดงออกไว้อย่างหนึ่ง แต่ถ้าเขาว่าอะไรไม่ใช่ จะกระทบกระเทือนธุรกิจก็เป็นสิทธิ์ของเขา เราอยากให้มีการเปลี่ยนแปลงและหวังให้คนส่วนใหญ่ร่วมมือกัน ช่วยกันต่อต้าน แม้ตัวเองมีผลกระทบบ้าง เราพยายามสร้างตรงนี้

”

อีก 5 ปี 10 ปี หรือ 15 ปี แม้ประเทศไทยยังอยู่ได้ แต่ปัญหาในประเทศจะเกิดขึ้นมากมายและกัดกร่อนไปเรื่อยๆ จนพัง และไม่มีใครอยู่รอดได้

สิ่งที่เกิดขึ้นกับประเทศฟิลิปปินส์ ซึ่งเป็นประเทศแรกในเอเชียที่มีพัฒนาการทางการเมืองและเศรษฐกิจอย่างก้าวหน้า สืบเนื่องจากส่วนหนึ่งเป็นประเทศที่ตกอยู่ในอาณานิคมของสเปนและสหรัฐอเมริกา แต่สามารถปฏิวัติชาติและประกาศเอกราชกระทั่งสามารถพัฒนาศักยภาพก้าวล้ำหน้ามากที่สุดในเอเชีย ช่วงทศวรรษปี 50-60 แต่ทั้งหมดต้องล่มสลายเพราะระบบการโกงกินอย่างรุนแรงในยุคประธานาธิบดีมาร์กอส

กว่า 13 ปี ในอำนาจของมาร์กอสตั้งแต่ปี ค.ศ. 1965 มีการประกาศนโยบายสังคมใหม่ (New-Society) เพื่อพัฒนาสังคมการเมืองและเศรษฐกิจ แต่เกิดการทุจริต เอื้อประโยชน์ทางเศรษฐกิจในหมู่พวกพ้องบริวารอย่างมหาศาล จนถูกเรียกขานว่า **ทุนนิยม พวกพ้อง** (Crony Capitalism) ระบบเศรษฐกิจเกิดภาวะล้มละลายเพราะขาดเสถียรภาพในการจัดการและการแก้ปัญหาจนหมักหมม ทำยที่สุดเศรษฐกิจพลิกจากหน้ามือเป็นหลังมือ เกิดวิกฤตอย่างหนักทำให้กองทุนการเงินระหว่าง

ประเทศ (IMF) ต้องเข้ามาจัดการกับระบบเศรษฐกิจและบทบาทของรัฐใหม่ กลับกัน เมื่อ 40 ปีที่แล้ว ประเทศไทยมีความเจริญมากกว่าเกาหลีใต้ มาเลเซีย สิงคโปร์ แต่ปัจจุบันประเทศเหล่านี้พัฒนาแซงหน้าไทยไปไกลมากและเวียดนามเป็นอีกประเทศที่กำลังจะก้าวล้ำหน้าทุกด้าน

กรณี **“เกาหลีใต้”** ซึ่งอดีตเป็นประเทศค่อนข้างล้าหลัง ยากจน และไม่ค่อยมีทรัพยากรธรรมชาติ แต่ใช้เวลาไม่ถึง 30 ปี กลายเป็นประเทศที่เจริญรุ่งเรือง มีอุตสาหกรรมหนักและการส่งออกแข่งขันได้กับประเทศยักษ์ใหญ่อย่างสหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น เนื่องจากรัฐบาลเกาหลีใต้ปราบปรามคอร์รัปชั่นอย่างจริงจัง สร้างระบบราชการที่มีวินัย เสียสละ และวางนโยบายพัฒนาประเทศระยะยาวอย่างมีเป้าหมาย

ที่ผ่านมา ดร.เดียนเด่น พยายามนำเสนอรูปแบบการปราบคอร์รัปชั่นของเกาหลีใต้ เพราะมีความเป็นไปได้มากกว่า **“ฮ่องกงโมเดล”** หรือ **“สิงคโปร์โมเดล”** ที่หลายฝ่ายมักหยิบยกขึ้นมาเป็นกรณีตัวอย่าง เนื่องจากฮ่องกงใช้วิธีไล่ตำรวจฮ่องกงที่โกงกินออกทั้งหมดและนำตำรวจจากอังกฤษเข้ามากวาดล้าง ขบวนการทุจริต ขณะที่สิงคโปร์มีคนกล้า มีความ

สามารถ มีวิสัยทัศน์ อย่างนายกรัฐมนตรีลีควินยูเข้ามาจัดการประเทศใหม่ทั้งหมด

ปัญหาของประเทศไทย คือ ไม่สามารถจัดการองค์กรตำรวจแบบฮ่องกงและไม่มีทางเจออัศวินม้าขาวแบบลีควินยู เพราะระบบคอร์รัปชันฝังรากลึกจนอัศวินม้าขาวแบบลีควินยูเข้ามาไม่ได้

ดังนั้น โมเดลของเกาหลีใต้ที่อาศัยการเปลี่ยนแปลงภายในประเทศที่เดินไปพร้อมกับการพัฒนาเศรษฐกิจ เมืองคอร์เอกซันที่แข็งแกร่ง มีเครือข่ายตรวจสอบการคอร์รัปชัน มีคนที่มีความรู้และระบบข้อมูลข่าวสารที่ดีมาก น่าจะสร้าง **“จุดเปลี่ยน”** ให้ประเทศไทยได้

ภายใต้ **“จุดเปลี่ยน”** ดังกล่าว ปัจจัยสำคัญอยู่ที่ **“คน”** ซึ่งคู่มือการสร้างชาติของ ประเสริฐ นำเสนอการเปลี่ยนแปลงเริ่มจากแต่ละคนในสังคมเหมือนการโยนเม็ดหินลงในน้ำจะเกิดแรงกระเพื่อมทันที

“คนไทยชอบอัศวินม้าขาวสูงแล้วบอกให้พวกเรามาเปลี่ยนแปลง ผมไม่ค่อยเชื่อเรื่องอัศวินม้าขาว ผมเชื่อวิถีคิดของตัวเอง เรื่องโกงกินเราต้องไม่ยอมรับ ต่อต้าน และต้องพูดทุกวัน จนคนเหล่านั้นไม่มีที่ยืน เราทุกคนต้องทำ ไม่ใช่แค่คิด” ประเสริฐกล่าว

ขณะเดียวกัน การนำหลักการเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว สามารถทะลวงข้ออ้างเรื่องปัญหาปากท้องกับการทุจริต การใช้ชีวิตของปราชญ์ชาวบ้านที่ จ.บุรีรัมย์ อย่าง **พ่อผาย สร้อยสระกลาง** ลูกชาวนาจบ ป.4 แต่สามารถต่อสู้อุปสรรคและพัฒนาวิถีคิดการทำเกษตรในรูปแบบของตัวเอง ใช้หลักการดำเนินชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียง ไม่พึ่งพารัฐ ซึ่งประเสริฐกล่าวว่า **“เมื่อพ่อผายทำได้ คนอื่นๆ ในประเทศก็ทำได้เช่นกัน ไม่จำเป็นต้องติดอยู่ในวังวนการโกงกินเพื่ออยู่รอด”**

ในวงการธุรกิจเอง ซึ่งมักยกข้ออ้างเรื่องการประมูลด้วยการตัดราคาหรือ **“ดิสเคาน์เฮาส์”** จนเกิดวงจรอุบาทว์ การชกเปอร์เซ็นต์ การจ่ายใต้โต๊ะ รวมถึงการให้สินบนเพื่อแลกเปลี่ยนผลประโยชน์บางอย่าง

จุดเปลี่ยนของนักธุรกิจ เพื่อต่อต้านคอร์รัปชัน ควรเริ่มที่การเปลี่ยนแปลงตัวเองเช่นกัน ไม่ยอมรับต่อต้านและพูดทุกวัน ซึ่งการตั้งภาคเครือข่ายต่อต้านการคอร์รัปชัน แม้ไม่มีอำนาจทางกฎหมาย แต่เป้าหมายความสำเร็จอยู่ที่การรณรงค์ให้เกิดจิตสำนึกแพร่หลายมากขึ้น จนกระทั่งเกิดพลังประชาชนที่จะลุกขึ้นมาพูดพร้อมกันว่า **“ไม่ยอมรับการคอร์รัปชัน”**

“ไร้ม” บทพิสูจน์สังคม ถึงเวลา **“ธุรกิจ”** ต้องเปลี่ยน

กรณีบริษัท ไร้ม จำกัด ที่มี **นายสรยุทธ สุธตะจินดา** พิธีกรข่าวชื่อดังเป็นผู้ถือหุ้นรายใหญ่ ได้ถูกคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) ซึ่งมีความผิดทางอาญาร่วมกัน ยกยอกเงินโฆษณาที่ได้รับเกินกว่าสัญญาที่ทำกับบริษัท อสมท. จำกัด (มหาชน) จน อสมท. ได้รับความเสียหายมากกว่า 138 ล้านบาท โดยมีเจ้าหน้าที่ธุรการคนหนึ่งของ อสมท. ร่วมสนับสนุนการยกยอกแลกกับค่าตอบแทนเป็นเช็คสั่งจ่าย รวม 6 ครั้ง เป็นเงิน 739,770 บาท

คดีดังกล่าวถือเป็นกรณีแรกที่จะเอาผิดธุรกิจในฐานะผู้จ่ายสินบนและเป็นตัวชี้มาตรฐานจริยธรรมจรรยาบรรณของคนในสังคม ซึ่งการที่ภาคีเครือข่ายต่อต้านคอร์รัปชันหยิบขึ้นมารณรงค์และเรียกร้องให้สมาชิกแสดงออก เพื่อต่อต้านบุคคลที่ไม่โปร่งใส ถือเป็นบทพิสูจน์ **“จุดเปลี่ยน”** ของนักธุรกิจ ในแง่การกระทำอย่างจริงจัง การเรียกร้องให้บริษัทหลายแห่งถอนงบโฆษณาสนับสนุนบริษัท ไร้ม และรายการที่นายสรยุทธดำเนินรายการ

หากเปรียบเทียบแรงกระเพื่อมของประชาชนองค์กรเอกชน และนักธุรกิจ ทุกส่วนล้วนสร้างความเปลี่ยนแปลงได้ โดยเฉพาะนักธุรกิจที่มีส่วนเกี่ยวข้องทางตรงกับขบวนการคอร์รัปชัน การสร้าง **“จุดเปลี่ยน”** จึงต้องอาศัยแนวร่วมที่แข็งแกร่ง เริ่มจากการเปลี่ยนแปลงตัวเอง เปลี่ยนแปลงแนวทางของธุรกิจ ยึด **“คุณภาพ”** มากกว่า **“ปริมาณ”** มองผลประโยชน์ส่วนรวมและประเทศชาติเป็นที่ตั้ง

ได้เวลาที่เราจะตื่นจากหลับกันหรือยัง

ไชยวัฒน์ พุดทอง ครูชำนาญการพิเศษ

“

ผมไม่ดูรายการของไร้สัมตั้งแต่เกิดเหตุ ถือเป็นตัวอย่างของการเห็นประโยชน์ส่วนตน พอเข้าไปอยู่ในวังวนก็ต้องลอยไปตามวังวน การไม่คอร์รัปชันเป็นเรื่องจิตสำนึกและความรับผิดชอบต่อสังคม คนเจเนเรชั่นก่อนหลายคนทำและยังมีหน้ามีตาในสังคม ทำให้คนเจเนเรชั่นหลังมองว่า ใครจะคอร์รัปชัน ถ้าเรามีส่วนได้ ยอมรับได้

”

ทัศนคติที่ว่า ยอมรับได้ถ้ารัฐบาลทุจริตคอร์รัปชัน แต่ขอให้ตนเองได้ประโยชน์

จำแนกตามอายุ	ต่ำกว่า 20 ปี	20-29 ปี	30-39 ปี	40-49 ปี	50 ปี ขึ้นไป
○ ยอมรับได้	79.1%	76.5%	64.8%	65.4%	59.9%
○ ไม่ยอมรับ	20.9%	23.5%	35.2%	34.6%	40.1%

จำแนกตามอาชีพ	ยอมรับได้	ไม่ยอมรับ
ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	59.4%	40.6%
พ่อค้า/เอกชน/ธุรกิจส่วนตัว	64.3%	35.7%
นักเรียน นักศึกษา	66.2%	33.8%
รับจ้าง แม่บ้าน	70.6%	29.4%
เกษตรกร	61.9%	38.1%
เกษียณอายุ	58.8%	41.2%
○ กรณีโกหกเพื่อเอาตัวรอด	68.3%	31.7%

ที่มา: สำนักวิจัยเอแบคโพลล์ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ

“FAI-FAH Art Fest 2012”

เปิดเวทีจุดประกายเยาวชน สร้างคุณค่าให้ตัวเอง
พร้อมส่งต่อพลังแห่ง “การให้” คืนสู่สังคม

ด้วยปณิธานของ ทีเอ็มบี หรือ ธนาคารทหารไทย จำกัด (มหาชน) ในการสร้างคุณค่าและสิ่งที่ดีให้กับสังคม อย่างยั่งยืน ผ่านโครงการพัฒนาเยาวชนในชุมชนอายุระหว่าง 12-17 ปี “ไฟ ฟ้า” ในปีนี้ กิจกรรม “FAI-FAH Art Fest 2012” (ไฟ ฟ้า อาร์ต เฟส 2012) จัดขึ้นพิเศษกว่าทุกปี เนื่องจากมีพิธีมอบเกียรติบัตร โดย บุญทักษ์ หวังเจริญ ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร ทีเอ็มบี ให้กับเยาวชน “ไฟ ฟ้า” รุ่นแรก จำนวน 32 คน ที่เข้าร่วมกิจกรรมเสริมความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ครบ 3 ปี นอกจากนี้ภายในงานได้แสดงผลงานที่เยาวชนได้ศึกษาและสร้างสรรค์มาตลอดทั้งปี เช่น นิทรรศการแสดงผลงานทางศิลปะ สุนัขสนานไปกับการแสดงเต้น การร้องเพลงอันไพเราะราวกับนักร้องมืออาชีพ การทำเวิร์คช็อปงานศิลปะแบบ DIY เวิร์คช็อปเทควันโด และพิเศษสุดกับร้านอาหารจำลองที่เยาวชน “ไฟ ฟ้า” ได้โชว์ฝีมือในการสร้างสรรค์เมนูทำอาหารและเสิร์ฟให้กับผู้บริหารจนได้รับคำชมไม่ขาดสาย ณ Banking Hall ทีเอ็มบี สำนักงานใหญ่ (พหลโยธิน)

กิจกรรมภายในงานนับได้ว่าเป็นเวทีแห่งการจุดประกายให้เยาวชนสร้างคุณค่าให้ตัวเอง เพราะเป็นการเปิดโอกาสให้เยาวชนได้แสดงผลงาน แสดงพลังและฝีมือ อันเป็นที่น่าภาคภูมิใจ และเยาวชนเหล่านี้ยัง “ได้รับ” กำลังใจและการสนับสนุนจากผู้ใหญ่และสังคม ซึ่งสร้างแรงบันดาลใจให้พวกเขาพร้อมที่จะส่งต่อ “การให้” คืนสู่สังคม

ภารโดย ธีระธาดา ผู้ช่วยกรรมการผู้จัดการใหญ่สื่อสารและภาพลักษณ์องค์กร ทีเอ็มบี กล่าวว่า “ทีเอ็มบี ตั้งใจที่จะมอบพลังและลงทุนกับสังคม เพื่อสร้างสังคมที่แตกต่าง Make THE Difference ด้วยการสร้างพลังให้ชุมชน สอนให้ชุมชนเรียนรู้ที่จะเปลี่ยนแปลงตัวเอง โดยไม่ต้องรอความช่วยเหลือจากผู้อื่น ด้วยการนำทักษะการใช้ชีวิต หรือ Art of Living เข้ามาเป็นตัวเชื่อม เยาวชนในชุมชนส่วนใหญ่พ่อแม่หรือผู้ปกครองต้องทำมาหาเลี้ยงชีพ ซึ่งอาจจะไม่มีเวลาที่จะดูแลเยาวชนหลังเลิกเรียน เด็กๆ ก็อาจจะหันเข้าหาสิ่งที่ไม่ดีที่อยู่ใกล้ๆ ชุมชนนั้น เราไม่สามารถจะไปตักเตือนได้ ดังนั้น เราจึงอาศัยพื้นฐานของการสร้างความเชื่อมั่นและความไว้วางใจด้วยศิลปะ เมื่อสร้างความไว้วางใจนี้แล้ว เราก็สามารถจะชี้แนะได้ เมื่อ 3 ปี ก่อนที่จะมี “ไฟ ฟ้า” เด็กๆ อาจจะขาดพลัง แต่ตอนนี้เชื่อว่า เด็กๆ เริ่มเห็นคุณค่าของตัวเองมีฝีมือ ค้นพบตัวเองและพลังที่สามารถจะเปลี่ยนโลกได้”

ภายในงาน เยาวชน “ไฟ ฟ้า” ได้เผยแพร่เรื่องราวและแรงบันดาลใจที่ได้รับจาก “ไฟ ฟ้า” อาทิ

กมลทัศน์ สุทัศน์ ณ ออยุธยา (เอ๋เอ๋) เยาวชน “ไฟ ฟ้า” ด้านศิลปะ กล่าวว่า “พอได้มาร่วมกิจกรรมกับ “ไฟ ฟ้า” ได้รู้จักเพื่อนใหม่ ได้เรียนศิลปะ วาดภาพประกอบ ซึ่งเป็นสิ่งที่ตัว

เองชอบ **ไฟ ฟ้า** จุดประกายให้เอ๋เอ๋ รู้จักการใช้ชีวิตเพื่อแบ่งปันสิ่งดีๆ และสร้างความเท่าเทียมกันในสังคม ทำให้เอ๋เอ๋ได้มีโอกาสเป็น ‘ผู้ให้’ ได้เต็มเต็มสิ่งเล็กๆ ที่มีความหมายยิ่งใหญ่ให้กับชุมชน เช่น ไปทำร้ว ทาสีกำแพง ของชุมชน และตอนนี้ก็ถึงเวลาแล้วที่เอ๋เอ๋จะคืนสิ่งดีๆ ให้กับ **ไฟ ฟ้า** โดยจะมาเป็นครูอาสาสมัครคอยแนะแนวเรื่องการศึกษาต่อให้กับน้องๆ ‘ไฟ ฟ้า’ ให้น้องๆ มีทิศทางในการดำเนินชีวิตและมองเห็นคุณค่าในตัวเองค่ะ”

พิทักษ์ กิลวงษ์ (บอล) “แต่ก่อนก็รู้จักการทำอาหาร แต่เป็นแบบครูปักหลักจำ ไม่มีทักษะจริงๆ พอมาเรียนที่ “ไฟ ฟ้า” ได้เรียนรู้ทักษะอย่างละเอียด ยิ่งเมื่อได้มาสัมผัสกับเชฟผู้สอนแต่ละท่านแล้ว รู้สึกถึงความรักความอบอุ่นและเสียสละที่เชฟแต่ละท่านมีให้ โดยที่ตนเองนำแบบอย่างที่ดีจากแต่ละท่านมาเป็นแบบอย่าง ทั้งในเรื่องของการทำอาหารและการใช้ชีวิต สิ่งสำคัญของการเรียนรู้ที่นี้ ทำให้ผมได้ค้นพบตัวตนที่แท้จริงของผมว่า การทำอาหารเป็นสิ่งที่ชื่นชอบ ผมมีความสุขทุกครั้งที่ได้ทำอาหาร และทำให้ผมเลือกที่จะก้าวเดินไปในเส้นทางสายนี้ โดยผมเลือกที่จะเรียนต่อในคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ และมีเป้าหมายที่จะเปิดร้านอาหารไทยในต่างประเทศ เพราะต้องการที่จะสืบสานและเผยแพร่อาหารไทยให้เป็นที่รู้จักของต่างประเทศมากขึ้น”

ปิดท้ายด้วยเรื่องราวความสำเร็จของเยาวชน “ไฟ ฟ้า” ในการแข่งขันเทควันโด “Road to Champions Taekwondo Championship 2012” ในเดือนมิถุนายน ที่ผ่านมา ที่โรงเรียนโยธินบูรณะ

ธนิน สะโม (ด้อม) ได้รับเหรียญทองรุ่นอายุ 15-17 ปี **พงศาร เชียงศรี (หุม)** ได้รับเหรียญทองรุ่นอายุ 14-15 ปี **อนันต-สิทธิ์ สุขสวัสดิ์ (โป่ง)** ได้รับเหรียญเงินรุ่นอายุ 14-15 ปี และรางวัลนักกีฬาดีเด่น และ **ธีรยุทธ เชนรัมย์ (วิน)** ได้รับเหรียญเงินรุ่นอายุ 15-17 ปี ทีมเทควันโดได้ร่วมกันเล่าเรื่องราวความสำเร็จว่า “การมาเรียนเทควันโดที่ “ไฟ ฟ้า” ได้รับประสบการณ์ใหม่ๆ ได้ความสามัคคี ความมีน้ำใจ ความกล้า เพื่อนใหม่ และเป็นวิชาที่ใช้ในการป้องกันตัวเองและปกป้องคนอื่น และดีใจที่ได้ทำอะไรให้กับสังคมมากขึ้น เหมือน “ไฟ ฟ้า” ที่เปิดโอกาสให้ได้รับโอกาส ก็อยากคืนสิ่งดีๆ ให้กับสังคมบ้าง”

วันนี้ “ไฟ ฟ้า” ได้บ่มเพาะเมล็ดพันธุ์ที่มีคุณค่า ปลูกฝังและจุดประกาย ให้เยาวชนสร้างคุณค่าของตนเอง และเปลี่ยนจากการเป็น “ผู้รับ” จนพร้อมที่จะส่งต่อ “การให้” คืนสู่สังคม เพื่อสร้างสังคมที่มั่นคงและยั่งยืนต่อไป

สยามประเทศได้ร่มเงาวิกฤต

2 ปีก่อน พระมหาอุทัยชัย
วชิรเมธี หรือ ว.วชิรเมธี เคยเรียก
ร้องให้สังคมไทยต้องปฏิรูปค่านิยม
ใหม่ โดยให้รู้ คอรัปชั่น คือ บาป
มหันต์ อุปมาเหมือนอาชญากรรม
ระดับชาติที่หากทำผิดจะเหมือนกับฆ่า
พระอรหันต์ไปรูปหนึ่ง

2 ปีให้หลัง สถานการณ์การคอร์รัปชันกลับทวีความรุนแรงมากขึ้น แต่สิ่งที่น่าวิตกมากกว่า คือ คอร์รัปชันเป็นเรื่องที่ยอมรับกันได้ในวงการธุรกิจและแม่บ้านเข้าสู่วัฒนธรรมสังคมไทยในทุกองศา ซึ่งท่าน ว.วชิรเมธี ย้ำอีกครั้งว่า นี่คือ “วิกฤต” ของชาติอย่างแท้จริง

ในโอกาสนี้ CSR Journal ได้มีโอกาสสัมภาษณ์ท่าน ว. เพื่อปูจาะและวิชันา ประเด็น คอร์รัปชัน เป็นยาพิษร้ายของสังคมไทยอย่างไร

สังคมไทยมีแนวโน้มคอร์รัปชันมากขึ้นและยอมรับกันจนกลายเป็นเรื่องปกติ ประเด็นปัญหานี้มาจากเหตุผลและองค์ประกอบอะไร

นั่นเป็นเพราะว่า **ประการที่ 1** สังคมไทยเข้าสู่ยุควัตถุนิยมบริโภคเต็มรูปแบบ คนจะวัดคุณค่าของชีวิตกันที่ความมั่งคั่ง ร่ำรวย ยศศักดิ์ อัครฐาน และเมื่อวัดที่การถือครองวัตถุ คนจึงอยากมีเงินมีทองมากที่สุด เพื่อให้ได้รับการยอมรับในสังคม สิ่งนี้เป็นเหตุให้คนอยากได้ใครมีเงินในอัตราความเข้มข้นที่มากกว่าปกติ นี่คือเหตุผลในแง่ค่านิยม

ประการที่ 2 การที่ประชาชนเห็นว่าการคอร์รัปชันเป็นเรื่องธรรมดา ไม่ใช่เรื่องใหญ่อะไร ทศนคติอย่างนี้เป็นอันตราย คอร์รัปชันเป็นเรื่องอันตรายแล้ว แต่สิ่งที่อันตรายยิ่งกว่า คือ ทศนคติที่เห็นว่าคอร์รัปชันเป็นเรื่องธรรมดา เพราะนี่เท่ากับเป็นการออกใบอนุญาตให้คอร์รัปชันลงลึกจนเป็นวัฒนธรรมในสังคมไทย ออกใบรับรองให้การคอร์รัปชันงอกงามขึ้นอย่างรวดเร็วเต็มบ้านเต็มเมือง เต็มแผ่นดิน ฉะนั้น สิ่งที่น่าอันตรายยิ่งกว่าการคอร์รัปชัน คือ ทศนคติที่ยอมรับว่า คอร์รัปชันเป็นเรื่องธรรมดาที่ใครๆ ก็ทำกัน ตราบใดก็ตามที่เราไม่สามารถถอดถอนทศนคตินี้ได้ เราจะไม่สามารถแก้ปัญหาคอร์รัปชันได้สำเร็จ

ประการที่ 3 ภาครัฐไม่สนใจที่จะแก้ปัญหาคอร์รัปชันอย่างจริงจังชนิดถึงรากถึงโคน แก้ปัญหาในระดับการสร้างภาพลักษณ์ให้รัฐบาลหรือเป็นเพียงงานอีเวนต์ชนิดหนึ่งเท่านั้น ความไม่จริงจังของภาครัฐทำให้ปัญหาการคอร์รัปชันดำรงอยู่ต่อไป และที่ร้ายที่สุดก็คือ คนที่อยู่ในภาครัฐเป็นผู้ขับเคลื่อนกระบวนการคอร์รัปชันเสียเอง

ประการที่ 4 กฎหมายไม่มีความศักดิ์สิทธิ์ นั่นคือเหตุผลสำคัญที่คนซึ่งอยู่ในขบวนการคอร์รัปชันไม่ยำเกรงกฎหมาย เขามีความมั่นใจว่าคอร์รัปชันอย่างไร

กฎหมายก็จับไม่ได้ไล่ไม่ทัน จึงไม่หวาดกลัวกฎหมาย

ประการที่ 5 ความยากจน ความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจ เป็นปัญหาใหญ่ที่เป็นรากฐานสำคัญของการคอร์รัปชันอีกประการหนึ่ง เมื่อประชาชนไม่พออยู่ ไม่พอกิน หากมีใครก็ตามที่หยิบยื่นให้เขา ถึงแม้กระบวนการที่หยิบยื่นให้จะไม่ถูกต้อง แต่เขาไม่มีเวลาสนใจมองในเชิงจริยธรรม เขาต้องการแค่เอาปากเอาท้องให้อยู่รอดก่อน นั่นก็หมายความว่า ตราบใดก็ตามที่ยังแก้ปัญหามหาเศรษฐิกในหมู่ประชาชนไม่ได้ คอร์รัปชันจะยังคงมีอยู่ต่อไป

ประการที่ 6 สื่อมวลชนยังไม่ให้ความสำคัญต่อการเป็นส่วนหนึ่งในการต่อต้านคอร์รัปชัน บางครั้งเป็นส่วนหนึ่งในการคอร์รัปชันเสียเอง ซึ่งถ้าเป็นอย่างนี้อยู่ เมืองไทยจะยังไม่ดีขึ้น

ประการที่ 7 องค์การทางศาสนาต่างๆ ยังไม่สามารถลุกขึ้นมาทำหน้าที่ทางศีลธรรมของตัวเองได้อย่างเข้มแข็ง บางครั้งองค์การทางศาสนาเองกลับถูกรวบงำโดยนักการเมืองจอมฉ้อฉล พวกคอร์รัปชันตัวใหญ่ๆ ในระดับประเทศ แล้วก็แห่กันเข้าไปแสวงหาความชอบธรรมโดยใช้กระบวนการทางศาสนาเป็นเครื่องประทับตรา เรียกว่าเป็นการพอกตัวเองในทางจิตวิญญาณ ทำให้ได้รับการยอมรับนับถือในสังคม คนเหล่านี้แห่เข้าไปหาครูบาอาจารย์ แห่เข้าไปสร้างศาสนสถานต่างๆ เพื่อพอกภาพลักษณ์ตัวเองให้ดูดี

ประการสุดท้าย เราไม่ได้ปลูกฝังค่านิยมต่อต้านคอร์รัปชันลงไปให้เด็กและเยาวชนของเรา ซึ่งนั่นเป็นเหตุผลสำคัญที่สัมภาษณ์ก็ครั้ง ทำวิจัยก็ครั้ง เด็กและเยาวชนของเราก็ก็นับถือเรื่องคอร์รัปชันว่าเป็นเรื่องธรรมดา

อย่างทีพระอาจารย์ว่า คนในสังคมไทยมองเห็นปัญหาคอร์รัปชันเป็นเรื่องปกติ จะทำอย่างไรให้เขาเห็นผลเลวร้ายจากการคอร์รัปชัน

ไม่มีทางอื่น นอกจากเราคนไทยจะช่วยกันคนละเสี้ยว ต้องใช้เสี้ยวเล็กๆ ช่วยกันพูด ช่วยกันติง ช่วยกันเตือน เพราะบางครั้งภาคธุรกิจเองก็เป็นตัวขับเคลื่อนคอร์รัปชันด้วย

ในสองงกมีหน่วยเฉพาะกิจแก้ปัญหเรื่องนี้ เขาทำกันทั้งทางกฎหมาย รัฐบาล ประชาชน และทางสื่อมวลชน จนทุกวันนี้ สองงกเป็นประเทศที่ใช้เป็นกรณี

ศึกษาการคอร์รัปชันและแก้คอร์รัปชันที่สำเร็จในระดับโลก ทั้งนี้ทั้งนั้นเขาอาศัยคนมีมโนธรรมในภาคธุรกิจ ลูกขึ้นมา รวมตัวกันและสงสัยดังๆ ว่า เราไม่ยอมรับคอร์รัปชัน

สังคมไทยก็ต้องเป็นเช่นนั้น เราต้องช่วยกัน สร้างความตื่นรู้ร่วมกันของคนในสังคม ที่เรียกว่า Collective Awareness ความตื่นรู้ร่วมกันของสังคม อย่างหวังว่า ภาคการเมืองจะต่อต้านคอร์รัปชันได้สำเร็จ เพราะการ คอร์รัปชันร้อยละ 90 อยู่ในภาคการเมือง เพราะฉะนั้น ภาคธุรกิจ ภาคประชาชน ต้องลุกขึ้นมาช่วยกันสร้าง กระแสการตื่นรู้ร่วมกันของคนทั้งสังคมให้ได้เหมือนครั้ง หนึ่งที่เราร่วมกันสร้างกระแสให้คนไทยตื่นรู้ร่วมกัน เพื่อช่วยกันสร้างรัฐธรรมนูญฉบับประชาชนได้สำเร็จ ต้อง ทำอย่างนั้น เราถึงจะแก้ปัญหारेื่องคอร์รัปชันได้สำเร็จ ถ้าไม่ขับเคลื่อนระดับนั้น ไม่มีทาง

ถ้าไปพระอาจารย์จึงกล่าวว่าสื่อมวลชนในเวลานี้กลายเป็น ส่วนหนึ่งของคอร์รัปชันไปแล้ว

อาตมามองว่า เป็นส่วนใหญและเป็นส่วนสำคัญ เพราะกระบวนการคอร์รัปชันอาศัยผ่านทางสื่อด้วย อาศัย สื่อเป็นเครื่องมือคอร์รัปชัน เป็นเครื่องมือสร้างภาพ แปรนด์บาปจำนวนมากอาศัยสื่อแปลงตัวเองให้เป็น แปรนด์บุญและเป็นนักบุญ ทั้งที่เบื้องหลังกระดำกระด่าง เต็มไปด้วยการทุจริตและคอร์รัปชัน ถ้าสื่อไม่ตอบรับ ไม่ เห็นดีเห็นงาม ไม่ไปฟอกเขา เขาจะไม่มีที่อยู่ที่ยืนใน สังคม ฉะนั้นสื่อต่างๆ ต้องไม่มุ้งแต่ทำมาค้าขาย ต้อง คำนึงถึงสังคมด้วย ขณะที่องค์กรตัวเองได้กำไร แต่สังคม ขาดทุน ท้ายที่สุดจะอยู่ไม่ได้กันทุกคน

ความเลวร้ายที่สุดที่เป็นพลปลายทางของคอร์รัปชันคือ

เราจะได้อยู่ในสังคมที่เต็มไปด้วยปัญหา เต็มไปด้วยวิกฤตการณ์ คนดีจะดำรงชีวิตด้วยความยากลำบาก จะไม่ได้รับการส่งเสริม เป็นคนดีที่อยู่ท่ามกลางคนเลวซึ่ง อันตราย บรรทัดฐานของสังคมจะพังทลาย กฎหมายพัง ทลาย ศีลธรรมพังทลาย ปัญหาเศรษฐกิจจะไม่ได้ดีขึ้น เกิด สงครามแย่งชิงทรัพยากร แย่งชิงเงิน ฉะนั้น สิ่งที่เรา อยู่คือ วิกฤตที่ฝังลึกยาวนาน หนึ่ง คือ ทางการเมือง ประชาธิปไตยที่แท้จริงจะบังเกิดขึ้นไม่ได้ トラบโดก็ตาม ที่กระบวนการคอร์รัปชันยังอยู่ในภาคการเมือง ไม่มีทาง ที่เขาจะเคลียร์การเมืองให้โปร่งใส การเมืองจะยังเป็น ประชาธิปไตยไม่เต็มไปต่อไป ในทางเศรษฐกิจจะเกิด

ปัญหาเศรษฐกิจทั้งระยะยาวที่ยืดเยื้อและเรื้อรังในที่สุด ดีไม่ดีอาจพังพาบลงมาเหมือนอาร์เจนตินา เพราะ ทรัพยากรทั้งหมดจะถูกกวาดต้อนไปไว้ในมือของคน เพียงกลุ่มเดียว ซึ่งเป็นกลุ่มคอร์รัปชันขนาดใหญ่ที่รวมตัว กันของทั้งการเมือง ข้าราชการ และนักธุรกิจ ภาคสังคม บรรทัดฐานจะพังทลายหมด ศีลธรรมไม่ดี กฎหมายไม่ เข้มแข็ง เพราะคนที่คอร์รัปชันเข้าไปแทรกซึมอยู่ใน องค์กรเหล่านี้ทั้งหมด กฎหมายจะปวกเปียก คนที่หยัดเยียน ต่อต้านคอร์รัปชันจะถูกซื้อ ถูกดิสเครดิตทำให้กลายเป็น บุคคลที่ไม่มีความน่าเชื่อถือ ทุกวันนี้เสาทุกเสาที่เป็น สถาบันหลักค้ำยันศีลธรรมของสังคมถูกจับเข่า ถูก ทำให้กลายเป็นตัวตลก เวลาออกมาพูด ดึงหรือเตือน อะไร กลายเป็นเรื่องตลกไปหมด นี่คือขบวนการหนึ่งที่ทำ ให้เสาเหล่านี้ไม่สามารถเป็นเสาทางจริยธรรมที่มีพลัง

ที่ร้ายที่สุดก็คือ ลูกหลานเยาวชนของเราจะ เติบโตขึ้นมาในสังคมที่ไม่มีหลักประกันทางศีลธรรม เรา จะได้อยู่ในบ้านเมืองที่เต็มไปด้วยวิกฤตการณ์มากมาย ซึ่งเหตุการณ์เหล่านี้เคยเกิดขึ้นแล้วในประเทศอย่าง อาร์เจนตินา ฟิลิปปินส์

ฟิลิปปินส์ เมื่อ 30 ปีที่แล้ว เป็นประเทศที่ ก้าวหน้ามากของเอเชีย ใครอยากเก่งภาษาอังกฤษ อยากทันสมัย อยากเท่ต้องไปเรียนที่ฟิลิปปินส์ แต่หลัง จากขบวนการคอร์รัปชันขนานใหญ่ เฟอร์ดินานด์ มาร์กอส เข้าครอบงำประเทศ เกือบ 20 ปี ฟิลิปปินส์ต่ำ ดินดินจนทุกวันนี้ ยังตามเพื่อนในอาเซียนด้วยกันไม่ทัน

ถ้าเราไม่ต่อต้านคอร์รัปชัน วันหนึ่งเราจะเป็นฟิลิปปินส์แห่งที่ 2 ของอาเซียน บางทีอาจเลวร้ายหนักกว่านั้น

ขณะนี้ประเทศไทยเข้าใกล้วิกฤตหรือยัง

ยังไม่เข้าใกล้วิกฤต แต่อยู่ใจกลางวิกฤต บ้าน เมืองเราถึงล้มระเนระนาด สังเกตไหม ตั้งแต่พฤษภา ทมิฬ วิกฤตต้มยำกุ้งปี 40 จากนั้นก็มาวิกฤตเหลืองแดง จนกระทั่งทุกวันนี้เข้าปีที่ 7 แล้ว สถานการณ์ทางการเมือง และสังคมยังไม่มี

หนักที่สุดคือ วิกฤตความเกลียดชังระหว่างคน ไทยด้วยกัน การใช้ข้อมูลข่าวสารเป็นเครื่องมือทำร้าย กันเอง การแต่งตั้งข้าราชการเรรวนปรวนแปรไปหมด เวลานี้ เรามาอยู่ใจกลางวิกฤตของสังคมไทย ถ้าเรายังไม่ ตื่น สุดท้ายวิกฤตนี้ก็จะกัดกินสังคมไทยทั้งระบบลึกไป จนถึงรากถึงโคน

เราพลิกกลับมาได้หรือไม่

อะไรก็ตามถ้ามันต่ำถึงที่สุดและผู้คนตื่นก็กลับได้ แต่มันคงไม่ต้องลงถึงก้นบึ้งแล้วค่อยตื่น เราจึงจะสามารถตื่นแล้วลุกขึ้นมาแก้วิกฤติได้

เวลานี้ อเมริกา ยุโรป มีปัญหามานาน รากฐานเกือบไม่เปลี่ยน แฮมเบอร์เกอร์ไครซิส (hamburger crisis) เกิดจากอะไร มาจากบริษัทใหญ่ๆ ขายหุ่นลม ทรัพย์สินที่เป็นหนี้เอ็นพีแอล บริษัท อาร์เธอร์แอนเดอร์สัน (Arthur Andersen) เอนรอน (Enron) บริษัทยักษ์ใหญ่เหล่านี้แต่งตัวเลข แต่งบัญชี สุดท้ายอเมริกาล้ม สตีฟจ๊อบส์จะตาย โอบามาต้องรีบไปกินข้าวที่บ้านเพราะคนๆ นี้ตาย เศรษฐกิจอเมริกาหดไป 20%

เห็นหรือยังว่าองค์กรต่างๆ มีพลังทางเศรษฐกิจ ถ้าองค์กรเหล่านี้รวมหัวกันคอร์รัปชัน สุดท้ายภาครัฐอยู่ไม่ได้ ประเทศอยู่ไม่ได้ รากฐานของเศรษฐกิจอเมริกา คือ คอร์รัปชัน โลกโมโทสัน การแต่งบัญชี ซึ่งลึกๆ คือ โลกไม่จบไม่สิ้น ปัญหาอยู่ตรงนั้น และสิ่งเหล่านี้เราได้เห็นทั้งหมดในเมืองไทย วัดความสำเร็จที่เงิน ยศ ทรัพย์สิน อำนาจ อยากเป็นรัฐมนตรี แต่ไม่ได้มีวิสัยทัศน์ อยากทำอะไรให้บ้านเมือง แค่ออยากให้เป็นเกียรติแก่ วงศ์ตระกูลและพวกพ้อง นี่คือนิยามที่วิปลาสคลาดเคลื่อนไป

ในเชิงธุรกิจ ถ้าไรคือความยั่งยืน ถ้าอย่างไรจะลดความอยากได้มากจนเกินจำเป็น

สังคมต้องเข้าไปคุม จึงเกิด Social Enterprise คือ กลุ่มทุนธุรกิจที่มีหัวใจความเป็นมนุษย์เข้าไปกระตุ้น อย่างบริษัท แอปเปิ้ล กับ ซัมซุง โดนกระตุ้น โดนกลุ่มเอ็นจีโอออกมาแฉ โรงงานในจีน ในไต้หวัน ปฏิบัติต่อคนงานไม่มีมาตรฐาน ขาดคุณภาพชีวิต ตอนนั้นแอปเปิ้ลไม่สนใจแต่พอแฉมาเรื่อยๆ สุดท้ายต้องส่งเบอร์ 2 มาที่จีน เรียกประชุมด่วนและแก้ปัญหาที่จีน ที่ได้หัน

เรามีวิธีง่ายๆ ที่ทุกคนช่วยกันต่อต้านคอร์รัปชันอย่างไร

มันต้องรวมหัวกัน ถ้าไม่รวมหัวกันไม่มีทาง เราสามารถต่อต้านอะไรได้เยอะเหมือน **คุณรสนา โตสิ-ตระกูล** ต่อต้าน ปตท. ตรงไหนไม่ดีไม่งาม เราสามารถต่อต้านได้ คนเล็กๆ ช่วยกันได้ อย่างล่าสุดมีการจับผิดหนังสือเล่มหนึ่ง วิธีสร้างบุญบารมี บอกว่าเป็นพระนิพนธ์ของสมเด็จพระสังฆราช พิมพ์เป็นล้านเล่มและมีคนจับผิดว่า สมเด็จพระสังฆราชจะเขียนข้อความที่ขัดแย้งกับพระพุทธเจ้าได้อย่างไร ได้กันไปได้กันมาในอินเทอร์เน็ตครึ่งปี สุดท้ายเจ้านั่นออกมาจับผิดว่าไม่ใช่พระนิพนธ์ นี่เริ่มจากคนสองคนไปจับผิด เราต้องใช้อย่างนี้ ทำกันเป็นกระแส ทำกันเป็นขบวน จะสามารถแข่งขันได้ แต่ต้องใช้เวลา ดังนั้น การต่อต้านคอร์รัปชันต้องอาศัยพลังจากทุกคนในประเทศ โดยเฉพาะภาคธุรกิจที่มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรง เพื่อขยายแนวร่วมอย่างจริงจัง และกว้างขวางมากขึ้น สกัดกันผลลัพธ์อันเลวร้ายก่อนประเทศชาติจะเจ๊งหายหน้าครั้งใหญ่ที่อยากจะพลิกฟื้นกลับมาได้...

วันนี้ทุกคนน่าจะต่างตระหนักดีว่า หนทางข้างหน้าของเราคือหุบเหว หนทางเดียวที่เราจะไม่ถลาลัดตก คือ ความร่วมมือของทุกภาคส่วนมาช่วยกันจุดรั้งเอาไว้ ดังที่ท่าน ว.วชิรเมธี ได้เทศน์เตือนสตินั้นแล...

โกงก็ได้ ดำ ... บริษัท

ช่วงนี้มีประเด็นเรื่องของการ
คอร์รัปชันเกิดเยอะไปหมด ทั้งกระแสการ
ต่อต้าน กระแสความคิดเห็นต่อเหตุการณ์ที่
เกิดขึ้น คำถามคือ เรื่องราวเหล่านี้จะเดินทางไป
ถึงไหน

เมื่อหลายปีผ่านมาประเด็นเกี่ยวกับการคอร์รัปชันถูกพลิกโฉมหน้า
จากการสำรวจความคิดเห็นของคนรุ่นใหม่ (ในเวลานั้น) และผลที่ออกมาก็
สะท้อนความรู้สึกของสังคมไปพอสมควรและกลายเป็นวลีเด็ดที่ถูกใช้ได้แย่ง
พฤติกรรมที่ครั้งหนึ่งถ้าถูกจับได้ก็ถือว่ามีความผิดร้ายแรงให้กลายเป็นสิ่งที่
ยอมรับได้ คือ “คอร์รัปชันก็รับได้ ถ้า (ตัวเอง) ได้ประโยชน์”

ความคิดเห็นนี้ได้ถูกย้าในการสำรวจอีกหลายๆ ครั้งต่อมาจนเรียกได้ว่าแทบ
จะกลายเป็นค่านิยมใหม่ในสังคม เราคงไม่ลงลึกไปถึงสาเหตุที่อาจจะมาจากปัญหา
การเลือกข้าง ที่ถ้าเป็นฝ่ายเดียวกันทำอะไรก็ถูก หรือจะมาจากแนวคิดวัตถุนิยมหรือ
อะไรก็ตาม

ในมุมมองของความรับผิดชอบต่อสังคมเองก็ถูกกระแสดูความคิดแบบนี้
ลูกกลมเข้าไปกีดกันเหมือนกัน ดังกรณีของนักข่าวที่กำลังมีประเด็นเกี่ยวกับการ
คอร์รัปชัน เพราะมีกระแสดูความคิดหนึ่งเข้ามาว่า ถึงเขาจะผิดจริงหรือไม่ก็ตามแต่เขาก็
บริจาคดูแลช่วยเหลือประชาชนในตอนนี้แล้วมันเป็นอย่างไรดี ฉะนั้นอย่าไปว่าเขาเลย

ก็คงอย่างที่ยืนยันไว้ การที่สังคมส่วนหนึ่งซึ่งก็ไม่รู้ว่าจะมากน้อยแค่ไหนใน
ตอนนี้และอนาคต ออกมาสนับสนุนวิธีคิดแบบนี้มันจะกลายเป็นค่านิยมแบบใหม่ที่
ใครทำผิดอะไรก็ได้ ก็แค่ทำดีมาลบล้าง

แต่ CSR ไม่สนับสนุนวิธีคิดแบบนี้แน่นอนว่าการปฏิบัติตามแนวทาง CSR ไม่
สามารถลบล้างผลกระทบเชิงลบจากการดำเนินงานของเราได้ร้อยเปอร์เซ็นต์ แต่หลัก
การสำคัญอยู่ที่การระมัดระวัง รู้ว่าผลกระทบทางลบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมของ
ตนเองอยู่ตรงไหนเพื่อจะได้ลดให้มากที่สุดเท่าที่ความสามารถของตนเองและ
เทคโนโลยีในปัจจุบันจะเอื้ออำนวย รู้ว่าคุณค่าของเราที่มีต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมอยู่
ตรงไหนเพื่อจะได้พยายามเร่งสร้างให้ดีขึ้น กระบวนการเหล่านี้ธุรกิจดำเนินอย่าง
ต่อเนื่องถึงจะเรียกว่ามี CSR ที่ดี

ต่างจากวิธีคิดที่ว่าถ้าสิ่งไหนเป็นประโยชน์ต่อตน แม้จะมีผลกระทบที่ไม่ดีต่อสังคม ต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสียก็จะตั้งใจทำ แล้วค่อยไปหากิจกรรมดี ๆ อย่างอื่นทำเพื่อมาลบล้าง อย่างนี้เราไม่เรียกว่ามี CSR ที่ดีและควรระวังมันจะเข้าข่ายของการฟอกตัวให้ขาวหรือให้เขียวอย่างที่เคยบอกเอาไว้

หลักปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับ CSR ที่สำคัญคือการที่องค์กรต้องยึดเรื่องของธรรมาภิบาลเป็นอันดับแรกก่อนครับ โดยใช้เป็นหลักในการกำกับกับการปฏิบัติทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ตัวอย่างเช่น ISO26000 ที่เป็นแนวทางความรับผิดชอบต่อสังคม ถ้าเราสังเกต Model ประเด็นมุ่งเน้นความรับผิดชอบต่อสังคมทั้ง 7 ประเด็น ที่เป็นรูปคล้ายดอกไม้ 6 กลีบ ซึ่งหมายถึงความรับผิดชอบต่อด้านมนุษยชน แรงงาน สิ่งแวดล้อม การปฏิบัติทางธุรกิจ ผู้บริโภค และสังคม ทั้ง 6 ด้าน ถูกยึดโยงไว้ด้วยแกนกลางที่เป็นประเด็นธรรมาภิบาล แปลว่าการปฏิบัติทั้ง 6 ด้านข้างต้นจึงต้องถูกกำกับให้ทำอย่างซื่อสัตย์ สุจริต โปร่งใส ตรวจสอบได้ มีธรรมาภิบาล หรือการรายงานความสามารถด้านความยั่งยืนขององค์กรตามแนวทาง Global Reporting Initiative: GRI ที่ก่อนจะรายงานว่าธุรกิจสามารถปฏิบัติให้เกิดคุณค่าทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ทั้งภายในและภายนอกได้ดียังไง องค์กรต้องนำเสนอแนวปฏิบัติและโครงสร้างการกำกับดูแลที่ดีเพื่อให้มั่นใจได้ว่าผลจากการปฏิบัตินี้อยู่ภายใต้หลักการธรรมาภิบาลที่ดีเช่นเดียวกัน

ไม่อย่างนั้นเราคงได้เห็น CSR ประเภท กดขี่พนักงาน เอาเปรียบคู่ค้าแต่มีงบบริจาค ให้ทุนการศึกษา ช่วยเหลือน้ำท่วม หรือไม่ก็เป็นโรงงานประเภทปล่อยน้ำเสีย สร้างมลภาวะให้กับชุมชนรอบโรงงานเจ็บป่วยแต่มีกิจกรรมออกตรวจร่างกายให้ชุมชนนิดๆ หน่อยๆ ไปปลูกต้นไม้ในป่า อย่างนี้แล้วก็จะชื่นชมว่านี่คือ CSR ที่ดี

ถ้าเป้าหมายของเราคือการพัฒนาที่ยั่งยืน CSR จึงไม่ใช่หลักการที่ออกมาเพื่อสนับสนุนการลบล้างความผิดของใคร แต่เป็นสิ่งที่มุ่งเน้นให้ธุรกิจตระหนักรู้ถึงการดำรงอยู่และเป้าหมายในอนาคต มุ่งให้เกิดการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ไม่ใช่ทำเพื่อลบล้างปิดบังสิ่งไม่ดีถ้าพูดเป็นภาษาบ้านเราก็คงต้องบอกว่า **“บุญเราทำ กรรมเราไม่ก่อ”** ถึงจะใช้

ดังนั้นถ้าจะบอกว่า **โกงแล้วบริจาค คือ CSR** ผมว่าคงไม่ใช่เพราะมันผิดหลักตั้งแต่ตอนเริ่มต้นด้วย **“โกง”** แล้วครับ ยิ่งถ้าบอกว่า คอรัปชั่นก็รับได้ถ้าได้ประโยชน์ ยิ่งไม่รับเข้าไปใหญ่ เพราะไม่มีคนถูกโกงคนไหนที่ได้ประโยชน์ มีแต่คนที่ร่วมโกงเท่านั้นจึงจะได้ประโยชน์จากการคอรัปชั่น ... ไม่อยากเป็นคนโกงครับ

pinion

Alex Mavro, "The Responsibility," is Chief of Operations at the Sasin Centre for Sustainability Management. Reach him at alex.mavro@sasin.edu

Corruption : A Window on the Rule of Law

Corruption in the 'developed world' differs from that elsewhere. In the U.S. And Europe, corruption exists on such a high level that the average citizen can live a lifetime without ever hearing the word used in conversation.

Corruption to that average citizen there is something that involves power brokers at the giant corporate or multinational level; it involves contracts of millions - if not billions - of dollars; and it often results in decisions that are counter to the common good.

For example, a government official might find the urge to cushion his retirement tempting enough to select a piece of military hardware of demonstrable inappropriateness.

The cost of that worthless hardware falls on the government, so the true victims of the corruption - the taxpayers - are barely aware of the indirect, nearly painless drain on their wallets. This is as close as the average citizen ever gets to a corrupt transaction. That average citizen could be forgiven for believing that corruption is unheard of in his country.

On the Asian side, we regularly encounter the demand for discretionary facilitation payments as we go about our daily routines. Westerners define this as corruption. (Transparency International defines corruption as any abuse of entrusted power for private gain.)

Street level corruption is corruption in that you are offering money in exchange for special treatment. But the special treatment Asians receive in return for payment cannot be compared to the infrastructure or institutional corruption that often infects mega-budget projects around the world.

For one thing, consider the scale and impact. What I am calling infrastructure corruption can be a horrific drain on a country's national resources. When anywhere from 30% to 80% of a project's budget is diverted into black holes, and with each project worth billions, the economic burden can be a game-changer, jeopardizing short-term growth prospects.

At the same time, there is a huge gap between infrastructure and street corruption in the degree of impropriety solicited. Often, street payments are to obtain service that the official will provide, anyway... eventually! You want a telephone line? It will materialize, in a few weeks or months. With payment, you might have it in a few hours.

This is not meant as a rationale for defending corruption. Far from it. On the other hand, it is meant as an attempt to refine the definition of what is and what is not corruption to exclude relatively harmless routine harassment and to focus the spotlight on high-level rent-seeking. Rent-seeking can be insidious in its invisibility, but it has a striking negative impact on national performance.

In the short term, this most damaging corruption occurs quietly, at the national level. Resources that could be invested in improving the community are instead channeled to a few wealthy pockets.

This is not the corruption that we see (and often, participate in) daily. For most of us, like the taxi driver pulled over for a 'traffic violation,' it is a cost of doing business. The immediate impact is more that of an annoyance more than anything. But the long-term damage is corrosive and contagious.

The attitude nurtured by street-level corruption is that the rules don't always apply. By extension, the rules - all rules! - are meaningless. We make progress not via the system, but *despite* the system. Ironically, petty street-level corruption which seems superficial and harmless actually undermines the rule of law much more effectively than does corruption on the national stage.

There is almost no street-level corruption in western countries, where there is a consensus concerning the need for rule of law. There is widespread street-level corruption outside the west, and a parallel consensus that the law - along with the system in general - is irrelevant. I am implying a cause/effect relationship that additional research may validate or challenge.

I am also suggesting that the significance of what appears to be inoffensive street level corruption as a barometer to popular attitudes concerning the rule of law: high levels of street corruption indicate low levels of respect for the law. The value in this observation lies in the corollary: a change in attitude towards street corruption could represent a change in attitude towards the rule of law.

Moreover, a country that aspires to stand proudly among the community of nations, with engaged and innovative citizenry - such a country will only find success once the rule of law has been established and only after that rule of law applies equally to everyone.

เลือกมา

เล่า

ดร.ไสว บุญมา

ความแตกต่างระหว่าง

วิสัยทัศน์

กับ

เจต

ไม้ใหญ่ต้นสุดท้ายในป่าแถบหนึ่งของเฮติกำลังถูก-ring

ย้อนไปเมื่อสมัยผมเป็นเด็ก สิ่งแรกที่ผมได้ยินเกี่ยวกับญี่ปุ่นได้แก่เรื่องแม่เล่าให้ฟังว่า ทหารญี่ปุ่นแก้ผ้ากระโดดน้ำในคลองบ้านนาอันแบบหน้าตาเฉย เมื่อพวกเขาเดินทางผ่านย่านอำเภอบ้านนา จังหวัดนครนายก

ในช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2 อีกหลายปีต่อมา ผมได้ยินเรื่องเล่าจากครูสอนประวัติศาสตร์ว่า รัฐบาลญี่ปุ่นในรัชสมัยของจักรพรรดิเมจิ ส่งชายหนุ่มจำนวนหนึ่งไปทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมของชาวยุโรปเพื่อจะเรียนรู้ความลับของกระบวนการอุตสาหกรรมทั้งหลาย แต่เมื่อได้ความลับสมองแล้ว พวกเขาไม่สามารถส่งกลับญี่ปุ่นได้เพราะฝรั่งเข้มงวดในการตรวจตรา หนุ่มญี่ปุ่นคนหนึ่งจึงอาสาฆ่าตัวเองเพื่อให้เพื่อนนำความลับใส่เข้าไปในช่องท้องแล้วบอกฝรั่งว่าจะต้องส่งศพกลับญี่ปุ่นตามประเพณี ฝรั่งหลงกล ญี่ปุ่นจึงก้าวหน้าทางการอุตสาหกรรมจนตามทันฝรั่งอย่างรวดเร็วและเป็นประเทศแรกในย่านโลกตะวันออกที่ทำได้

เรื่องดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งซึ่งจูงใจให้ผมสนใจกระบวนการพัฒนาของญี่ปุ่นเป็นพิเศษ เมื่อเริ่มศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาของสังคมต่างๆ สังคมญี่ปุ่นมีอะไรต่อมิอะไรมากมายที่น่าสนใจยิ่ง ซึ่งชาวญี่ปุ่นที่มีการศึกษาทางด้านการพัฒนามักรู้เป็นอย่างดี แต่ก็มีข้อยกเว้น อาทิ เช่น ทุกครั้งที่ผมถามพวกเขาว่าญี่ปุ่นมีป่าไม้เป็นสัดส่วนเท่าไรของเนื้อที่ประเทศ เรื่องนี้นักพัฒนาส่วนใหญ่ก็มักไม่ค่อยรู้และคิดว่าญี่ปุ่นมีป่าน้อยกว่าความเป็นจริงเสมอ ทุกครั้งที่ผมบอกว่าพื้นที่ป่าไม้ของญี่ปุ่นคิดเป็นสัดส่วนแล้วเกิน 70% ของเนื้อที่ของประเทศ ผู้ได้ยินมักบอกว่าไม่น่าเชื่อ แต่นั่นเป็นความจริง...

หลังจากได้ไปทำงานด้านการพัฒนากับธนาคารโลก ผมมีโอกาสดูแลสัมผัสกับกระบวนการพัฒนาของเฮติซึ่งเป็นประเทศที่ยากจนที่สุดในบรรดาประเทศในทวีปอเมริกาทั้งหมด นอกจากจะยากจนข้นแค้นแสนสาหัสแล้ว ณ วันนี้ เฮติยังเป็นหนึ่งในไม่กี่ประเทศที่ตกอยู่ในสภาพ “รัฐล้มเหลว” อีกด้วย รัฐล้มเหลวเกิดจากประชาชนแตกแยกกันอย่างร้ายแรงจนไม่สามารถตั้งรัฐบาลร่วมกันได้และฆ่าฟันกันเองจนต้องอาศัยกองกำลังจากต่างประเทศเข้าไปช่วยรักษาความสงบ

เฮติตั้งอยู่บนเกาะในทะเลแคริบเบียน มีความร้อนชื้นสูงและเคยเต็มไปด้วยป่าหนาที่บ แต่ตอนนี้เฮติมีป่าไม้เหลืออยู่ในเนื้อที่ราว 3% ของประเทศเท่านั้น ทั้งที่มีประชาชนหนาแน่นน้อยกว่าญี่ปุ่น นั่นคือ เฮติมีประชากรราว 250 คนต่อพื้นที่หนึ่งตารางกิโลเมตร ในขณะที่ญี่ปุ่นมีราว 340 คนต่อตารางกิโลเมตร ฉะนั้น ความหนาแน่นของประชาชนเป็นคำอธิบายที่ไม่มีน้ำหนักมากนักสำหรับการหายไปของป่าไม้ในเฮติ

หากมองลึกลงไปจะพบคำอธิบายความแตกต่างระหว่างแนวคิดและการกระทำของชนชั้นผู้นำของประเทศทั้งสอง ชาวญี่ปุ่นมองว่าป่าเป็นสิ่งที่ต้องรักษาไว้ให้มากที่สุด แม้จะรักสิ่งที่ทำด้วยไม้มากสักปานใด แต่ชนชั้นผู้นำของญี่ปุ่นก็ไม่นึกเวนตนเองจากกฎเกณฑ์ของสังคม ซึ่งรวมทั้งความพยายามที่จะรักษาป่าไม้ไว้ด้วย ส่วนชนชั้นผู้นำของเฮตินั้นคิดและกระทำแบบตรงข้ามกับชาวญี่ปุ่น

ในอดีต ผู้นำญี่ปุ่นจะได้ศึกษาเรื่องบทบาทของป่าไม้มาน้อยเพียงไรไม่เป็นที่ปรากฏ พวกเขาจะนำเรื่องราวของชาวโรมันมาเป็นบทเรียนหรือไม่ยากแก่การพิสูจน์ ถ้าพวกเขาศึกษาคงจะพบว่าอาณาจักรโรมันล่มสลายหลังตัดไม้ทำลายป่าเพื่อนำไม้มาทำพื้นจนหมดป่า รวมทั้งพื้นที่ใช้ในการตมน้ำให้อุ่นสำหรับอาบอบนวดกันอย่างสำราญด้วย แต่ที่แน่นอนคือชนชั้นผู้นำของญี่ปุ่นสะท้อนการมีความซื่อตรงสูงของชาวญี่ปุ่นที่ยังสืบทอดกันมาจนถึงปัจจุบัน

ส่วนสังคมเฮตินั้นมีลักษณะตรงกันข้ามเรื่องนี้มีตัวชี้บ่งอยู่ในรูปของดัชนีวัดความโปร่งใสขององค์กรความโปร่งใสสากลซึ่งให้ญี่ปุ่น 8 คะแนนจากคะแนนเต็ม 10 นับเป็นลำดับที่ 14 ในจำนวน 183 ประเทศ ส่วนเฮติได้ 1.8 คะแนน นับเป็นลำดับที่ 175 (เมืองไทยได้ 3.4 คะแนน นับเป็นลำดับที่ 80)

ป่าไผ่ธรรมชาติในญี่ปุ่น

ในกระบวนการพัฒนา การจะตัดต้นไม้ในป่าหรือไม่ และจะตัดมาน้อยเพียงไร มีปัจจัยพื้นฐานมาจากแนวคิดและการกระทำที่มีความซื่อสัตย์เป็นตัวขับเคลื่อน ระดับของความซื่อสัตย์สามารถอธิบายความแตกต่างระหว่างประเทศได้ทั้งในด้านการตัดต้นไม้และในด้านระดับของการพัฒนา ตอนนี้นักพัฒนายอมรับกันอย่างทั่วถึงแล้วว่า การพัฒนาจะก้าวต่อไปได้ยากหากความซื่อสัตย์อยู่ในระดับสูง...

ปัญหาการทุจริตบนเวทีโลก

การทุจริต การใช้อำนาจหน้าที่เพื่อแสวงประโยชน์ในทางมิชอบ หรือ “การคอร์รัปชัน” เป็นปัญหาสำคัญที่สร้างความเสียหายให้กับการบริหารราชการในหลายประเทศ การทุจริตในวงราชการไม่เพียงแต่เป็นการบ่อนทำลายประสิทธิภาพในการทำงานของรัฐ แต่ยังเป็นอุปสรรคกับนักธุรกิจและหน่วยงานข้ามชาติจำนวนมากที่จำเป็นต้องเข้ามาติดต่อประสานงานภายในประเทศ

แม้ว่าการคอร์รัปชันจะเป็นปัญหาที่ก่อให้เกิดผลกระทบในวงกว้างทั้งภายในและภายนอกประเทศ แต่ที่ผ่านมารัฐบาลของประเทศต่างๆ มักจะถือว่าปัญหาการคอร์รัปชันเป็น “**ปัญหาภายใน**” ที่แต่ละประเทศต้องจัดการเอาเอง รัฐหรือองค์กรระหว่างประเทศอื่นๆ อาจมีการวิพากษ์วิจารณ์กันบ้าง แต่โดยส่วนใหญ่จะไม่มี การแทรกแซงซึ่งกันและกัน เนื่องจากถือว่าเป็นเรื่องที่อยู่ภายใต้อำนาจอธิปไตยของแต่ละประเทศ

แต่ในช่วงทศวรรษที่ 1990 นี้เอง ที่รัฐ องค์กร เอกชน และองค์กรระหว่างประเทศจำนวนมากเริ่มที่จะเปลี่ยนแปลงทัศนคติที่มีต่อปัญหาการคอร์รัปชัน เนื่องจากพวกเขาเริ่มตระหนักว่าปัญหาการคอร์รัปชันไม่ได้เป็นแค่ปัญหาภายใน แต่เป็นปัญหาที่ก่อให้เกิดผลกระทบในระดับโลก ทั้งยังเป็นมูลเหตุสำคัญที่ทำให้รัฐบาลในหลายประเทศไม่สามารถให้ความร่วมมือกับประเทศอื่นๆ ในการแก้ไขปัญหาที่มีลักษณะเป็นสากล หรือข้ามพรมแดนของรัฐได้

เป็นที่น่าสังเกตว่า คนกลุ่มแรกที่ตระหนักถึงความร้ายแรงของปัญหาการคอร์รัปชัน และพยายามชี้ให้เห็นว่าปัญหาดังกล่าวเป็นปัญหาระดับโลก ไม่ใช่ข้าราชการหรือนักการเมืองในประเทศใดประเทศหนึ่ง แต่กลับเป็นผู้ชำนาญการของธนาคารโลก (World Bank) ที่เคยเข้าไปปฏิบัติการกิจในด้านการพัฒนาในหลายประเทศ ในปี 1993 นาย **Peter Eigen** อดีต Regional Director ของธนาคารโลกและคณะ ได้ร่วมกันก่อตั้งหน่วยงานอิสระขึ้น เรียกว่า **องค์กรเพื่อความโปร่งใส นานาชาติ** หรือ **Transparency International** โดยมีวัตถุประสงค์หลักในการผลักดันให้ประเด็นปัญหาเกี่ยวกับการคอร์รัปชันกลายเป็นวาระของโลก (global agenda)

เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าว องค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาติ ได้จัดทำ ดัชนีภาพลักษณ์คอร์รัปชัน (Corruption Perceptions Index) เพื่อจัดอันดับภาพลักษณ์คอร์รัปชันของประเทศต่างๆ ทั่วโลก โดยใช้วิธีการสำรวจความเห็นหรือความรู้ (perception) ของนักธุรกิจที่มีต่อปัญหาการคอร์รัปชันในประเทศต่างๆ แม้ว่าการสำรวจด้วยวิธีนี้ อาจจะมีข้อโต้แย้งในแง่ของความถูกต้องเที่ยงตรง เนื่องจากข้อมูลที่ใช้ในการจัดอันดับส่วนใหญ่เป็นข้อมูลที่ได้จากการสำรวจความคิดเห็นที่มีลักษณะเป็นจิตวิสัย (subjective) แต่ในทัศนะขององค์กรเพื่อความโปร่งใส นานาชาติ ประเด็นสำคัญของดัชนีฯ ไม่ได้อยู่ที่ความถูกต้องของข้อมูลเกี่ยวกับการคอร์รัปชัน (ซึ่งเป็นสิ่งที่พิสูจน์ได้ยาก) แต่อยู่ที่การสร้างความคิดเห็นดีให้ประเทศต่างๆ ได้ตระหนักถึงภาพลักษณ์ของตนในสายตาของนักธุรกิจและชุมชนระหว่างประเทศ เพื่อกดดันให้แต่ละรัฐบาลหันมาให้ความสำคัญกับการต่อสู้กับปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันในประเทศของตนอย่างจริงจังมากขึ้น

เรื่องช่วยให้ประชาคมโลกรู้และเข้าใจเกี่ยวกับปัญหาคอร์รัปชันให้ลึกซึ้งมากขึ้น

ความพยายามของ **องค์กรเพื่อความโปร่งใส นานาชาติ** เริ่มจะได้รับการตอบสนองจากเวทีโลกมากขึ้นในปี 1997 เมื่อธนาคารโลก (World Bank) และธนาคารเพื่อการพัฒนาภูมิภาคอเมริกัน (Inter-American Development Bank) มอบหมายให้ **องค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาติ** ทำหน้าที่ประสานงานเพื่อจัด **การประชุมนานาชาติว่าด้วยการต่อต้านการทุจริต** หรือที่เรียกกันว่า International Anti-Corruption

Conference ซึ่งเป็นการประชุมที่เริ่มมีการจัดขึ้นเป็นครั้งแรกตั้งแต่ปี 1983 โดยการริเริ่มของนาย **Joyce Blalock** อดีต Inspector General of the District of Columbia ร่วมกับรัฐบาลฮอว์กิงเพื่อปลุกกระแสการต่อสู้กับการทุจริตคอร์รัปชัน แต่ในช่วงระหว่างปี 1983 จนถึงปี 1995 นั้น การประชุมนานาชาติว่าด้วยการต่อต้านการทุจริต ยังเป็นการประชุมในระดับเอกชน แม้จะมีตัวแทนของประเทศต่างๆ เข้าร่วมอยู่บ้าง แต่ก็ป็นจำนวนไม่มากนัก

อย่างไรก็ตาม การที่ **องค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาติ** ได้รับมอบหมายให้เป็นผู้ประสานงานจัดการประชุมดังกล่าว นอกจากจะเป็นการยกระดับขององค์กรฯ ให้โดดเด่นมากขึ้นแล้ว ยังเป็นการผลักดันให้ประเด็นการต่อสู้กับการคอร์รัปชันกลายเป็นประเด็นในระดับโลก ส่งผลให้นับตั้งแต่ปี 1997 เป็นต้นมา การประชุมนานาชาติว่าด้วยการต่อต้านการทุจริตเริ่มยกระดับกลายเป็นเวทีนานาชาติที่มีตัวแทนของประเทศต่างๆ เข้าร่วมอย่างกว้างขวาง

พร้อมกันนี้ยังได้มีการพัฒนาฐานข้อมูลอื่นๆ ขึ้นอีกหลายประเภทเพื่อใช้ในการประเมินระดับความรุนแรงและเสนอแนวทางในการแก้ปัญหาการคอร์รัปชันในประเทศต่างๆ นอกเหนือจาก **ดัชนีภาพลักษณ์คอร์รัปชัน** ที่ได้เริ่มทำมาตั้งแต่ปี 1993 แล้ว ยังมีการจัดทำดัชนีอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการคอร์รัปชันอีกหลายประเภท ได้แก่ **ดัชนีการติดสินบน** (Bribe Payers Index) **ผลสำรวจการคอร์รัปชันโลก** (Global Corruption Report) **เครื่องชี้วัดการคอร์รัปชันทั่วโลก** (Global Corruption Barometer) **ผลสำรวจความโปร่งใสทางการเงิน** (Promoting Revenue Transparency project) และ **ผลสำรวจการต่อต้านคอร์รัปชัน** (Transparency in Reporting on Anti-Corruption) ทั้งนี้ เพื่อช่วยให้ประชาคมโลกมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปัญหาการคอร์รัปชันอย่างลึกซึ้งมากขึ้น

คอร์รัปชัน ต้นตอความด้อยประสิทธิภาพของรัฐ

จากการแลกเปลี่ยนประสบการณ์และข้อมูลซึ่งกันและกันระหว่างตัวแทนระหว่างประเทศ ทั้งที่เป็นรัฐและไม่ใช่อรัฐ ทำให้สังคมโลกเริ่มตระหนักว่าผลกระทบของการคอร์รัปชันไม่ได้จำกัดอยู่ที่เรื่องของการสิ้น

เปลืองทรัพยากรเพียงอย่างเดียว ที่สำคัญไปกว่านั้น การคอร์รัปชันเป็นสาเหตุที่ทำให้ประสิทธิภาพของรัฐในการบริหารจัดการด้านต่างๆ ลดลง ความด้อยประสิทธิภาพของรัฐที่เกิดขึ้นจากการคอร์รัปชันนี้ ก่อให้เกิดปัญหาตามมาอย่างน้อยที่สุดสามประการด้วยกัน

ประการแรก ความด้อยประสิทธิภาพของรัฐทำให้รัฐไม่สามารถบริหารจัดการทรัพยากรเพื่อพัฒนาประเทศ แม้หลายประเทศจะมีทรัพยากรพร้อมมูลสำหรับการพัฒนาเศรษฐกิจ อีกทั้งยังได้รับความช่วยเหลือจากต่างประเทศอย่างต่อเนื่อง แต่ประเทศเหล่านั้นกลับไม่สามารถใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ในการพัฒนาเศรษฐกิจของตนให้หลุดพ้นจากภาวะด้อยพัฒนาได้เนื่องจากปัญหาการคอร์รัปชัน

ประการที่สอง ความด้อยประสิทธิภาพของรัฐเป็นอุปสรรคสำคัญต่อการลงทุนในระดับระหว่างประเทศ เป็นที่ทราบกันดีว่าองค์กรธุรกิจจำนวนไม่น้อยมีลักษณะเป็นองค์กรธุรกิจข้ามชาติที่มีการกระจายกระบวนการผลิตและการกระจายสินค้าข้ามไปมาระหว่างรัฐต่างๆ เพื่อให้บริษัทข้ามชาติเหล่านี้สามารถดำเนินงานได้โดยสะดวก รัฐบาลของประเทศต่างๆ ควรจะต้องมีการกำหนดและบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับการดำเนินธุรกิจที่ชัดเจนแน่นอน เพื่อให้การกระจายกระบวนการผลิต และการส่งต่อสินค้าสามารถทำได้ตามระยะเวลาที่กำหนด อย่างไรก็ตาม ในหลายๆ ประเทศการทุจริตคอร์รัปชันที่เกิดขึ้นอย่างกว้างขวางแทบทุกระดับ กลายเป็นอุปสรรคสำคัญที่ทำให้การดำเนินกิจกรรมทางธุรกิจของบริษัทข้ามชาติเหล่านี้ต้องสะดุดหยุดชะงักในแทบทุกขั้นตอน แม้ว่าหลายบริษัทจะพยายามปรับตัวด้วยการยอมจ่ายสินบน (bribe) เพื่ออำนวยความสะดวกในการทำธุรกิจ แต่บริษัทจำนวนมากก็ไม่สามารถใช้วิธีการเลียงปัญหาในลักษณะนี้ได้ เนื่องจากในประเทศแม่ของบริษัทหลายแห่งมีกฎหมายเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการติดสินบนอย่างเข้มงวด

ประการสุดท้าย ทำให้รัฐหลายๆ รัฐไม่สามารถให้ความร่วมมือกับรัฐหรือองค์กรระหว่างประเทศอื่นๆ ในการรับมือกับปัญหาที่มีลักษณะข้ามพรมแดน (transnational, trans-border) ได้ ปัจจุบันการเคลื่อนย้ายของ

ทุน สินค้า และคน เกิดขึ้นในอัตราที่รวดเร็วอย่างไม่เคยมีมาก่อน แม้ในด้านหนึ่งการเคลื่อนย้ายของทุน สินค้า และผู้คนในลักษณะนี้จะเป็นเงื่อนไขสำคัญต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ แต่ขณะเดียวกันก็เป็นการเปิดช่องให้กิจกรรมผิดกฎหมายต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นการค้าสิ่งผิดกฎหมาย การค้ามนุษย์ หรือองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ สามารถข้ามพรมแดนได้โดยสะดวก เพื่อรับมือกับปัญหาที่มีลักษณะข้ามพรมแดนเหล่านี้ รัฐบาลของประเทศต่างๆ ควรจะต้องมีการร่วมมือกันอย่างใกล้ชิด แต่ปัญหาการคอร์รัปชันที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องในหลายประเทศ ทำให้รัฐหลายรัฐไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะร่วมมือกับประเทศอื่นๆ ในการแก้ไขปัญหา ส่งผลให้มาตรการในการจัดการกับกิจกรรมผิดกฎหมายที่มีลักษณะข้ามชาติ ข้ามพรมแดน ไม่ประสบความสำเร็จอย่างที่ควรจะเป็น

ผลจากความพยายามในการผลักดันนี้เอง ทำให้ประเทศต่างๆ ตระหนักถึงความสำคัญของปัญหา และเห็นว่าควรจะต้องมีการร่วมมือกันแก้ไขปัญหา ดังกล่าวอย่างจริงจังยิ่งขึ้น ขณะเดียวกันองค์การสหประชาชาติก็มีการเสนอว่าหากทุกประเทศเห็นพ้องต้องกันว่าปัญหาการคอร์รัปชันเป็นปัญหาที่มีความสำคัญในระดับโลกอย่างแท้จริงก็น่าจะมีการกำหนดแนวทางในการแก้ไขปัญหาการคอร์รัปชันร่วมกันให้มีลักษณะที่เป็นสถาบันมากขึ้น ด้วยเหตุนี้ ในปี 2003 ที่ประชุมของสหประชาชาติจึงมีมติให้มีการเตรียมการที่จะประกาศใช้ *อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการทุจริต* หรือ United Nations Convention against Corruption โดยเปิดให้ประเทศต่างๆ ยื่นความจำนงเพื่อที่จะเข้าเป็นภาคีของอนุสัญญาฯ ต่อไปในอนาคต

โดยเนื้อหา ร่าง *อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการทุจริต* ประกอบไปด้วย 8 หมวดหลัก แต่สาระสำคัญของอนุสัญญาฯ อยู่ที่หมวด 2-6 ที่เรียกร้องให้ประเทศที่จะเข้าเป็นภาคีในอนุสัญญาฯ ต้องมีการปรับโครงสร้างกฎหมายภายในของแต่ละประเทศให้สอดคล้องกับการแก้ไขปัญหาการคอร์รัปชันร่วมกัน (หมวดที่ 2) ให้ประเทศภาคีออกกฎหมายให้ครอบคลุมความผิดบางประเภท ที่แต่เดิมอาจจะยังไม่นับถือว่าเป็นความผิดในแต่ละประเทศ (หมวดที่ 3) กำหนดรูปแบบการร่วมมือทางกฎหมายเพื่ออำนวยความสะดวก

ความสะดวกในการเก็บรวบรวมและนำส่งพยานหลักฐาน การส่งผู้ร้ายข้ามแดน การติดตาม อาัยัด ยึด และริบทรัพย์ที่ได้จากการทุจริต (หมวดที่ 4) กำหนดรูปแบบการให้ความช่วยเหลือระหว่างรัฐภาคีในการคืนทรัพย์สินที่ได้มาจากการทำความผิดให้กับรัฐภาคีที่ร้องขอ (หมวดที่ 5) และให้มีการออกแบบมาตรการในการแลกเปลี่ยนประสบการณ์และข้อมูลข่าวสารระหว่างรัฐภาคีต่างๆ เพื่อช่วยในการปรับปรุงกระบวนการต่อต้านการคอร์รัปชันในแต่ละประเทศให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น (หมวดที่ 6)

ไทยจำใจเข้าร่วมภาคีฯ

หลังจากที่องค์การสหประชาชาติแจ้งความจำนงที่จะให้มีการออกอนุสัญญาฯ ในปี 2003 มีหลายประเทศที่สนองตอบข้อเสนอดังกล่าวในทันที สำหรับประเทศไทย รัฐบาลได้แสดงเจตนารมณ์อย่างชัดเจนที่จะเข้าเป็นภาคีของสนธิสัญญามาตั้งแต่แรก โดยรัฐบาลได้นำมติดังกล่าวเสนอเข้าที่ประชุมรัฐสภาในวันที่ 18 พฤศจิกายน 2003 และลงมติที่จะเข้าร่วมเป็นภาคีในอนุสัญญาฯ พร้อมทั้งได้มีการมอบหมายให้กระทรวงยุติธรรมกับสำนักงานอัยการสูงสุดร่วมกันพิจารณาตรวจสอบพันธกรณีต่างๆ เพื่อจะได้ अनुวัติกฎหมายภายในของไทยให้เป็นไปตามอนุสัญญาฯ

ต่อมา ในปี 2007 กระทรวงยุติธรรมและสำนักงานอัยการสูงสุดได้ยื่นข้อเสนอต่อบคณรัฐมนตรีว่า เพื่อให้สอดคล้องกับพันธกรณีต่างๆ ตาม*อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อสู้กับการทุจริต* กระทรวงยุติธรรมและสำนักงานอัยการสูงสุดเห็นควรให้มีการแก้ไขกฎหมาย ได้แก่ *พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา* ร่าง*พระราชบัญญัติว่าด้วยทรัพย์สินที่ได้จากการกระทำความผิด* และ ร่าง*พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา พ.ศ. 2535* พร้อมทั้งได้มีการทำร่างกฎหมายทั้งสามฉบับมาเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าจะมีข้อเสนอจากกระทรวงยุติธรรมมาแล้วตั้งแต่ปี 2007 แต่หลังจากนั้นก็ยังไม่ปรากฏว่ามีการนำเรื่องดังกล่าวเข้าสภา ทำให้ประเทศไทยยังไม่สามารถลงนามเป็นภาคีอนุสัญญาฯ ได้ จน

กระทั่งในปี 2010 ประเทศไทยได้รับมอบหมายจาก *องค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาติ* ให้เป็นเจ้าภาพ *การประชุมนานาชาติเพื่อต่อต้านการทุจริต* ครั้งที่ 14 (International Anti-Corruption Conference) คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตจึงได้ถือโอกาสยื่นข้อเสนอต่อรัฐบาลว่า น่าจะให้มีการเร่งแก้กฎหมายทั้งสามฉบับเพื่ออนุวัติให้เป็นไปตามอนุสัญญา โดยเร็วที่สุด เนื่องจากในหมู่ประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ทั้งหมด มีเพียงไทย สิงคโปร์ และพม่าเท่านั้นที่ยังไม่ได้ลงนามเข้าเป็นภาคีของอนุสัญญา หากรัฐบาลไทยไม่เร่งกระทำการโดยเร็วก็จะเป็นเรื่องที่เสียหายต่อชื่อเสียงของประเทศเป็นอย่างมาก

จากแรงกดดันทั้งภายนอกและภายในประเทศ ทำให้ในที่สุด รัฐบาลไทยตัดสินใจที่จะเข้าเป็นภาคีโดยเร็ว อย่างไรก็ตาม เนื่องจากรัฐบาลมีความเห็นว่า ตามเงื่อนไขของอนุสัญญา ไม่ได้มีการกำหนดว่าประเทศที่เข้าเป็นภาคีจะต้องมีการอนุวัติกฎหมายภายในให้สอดคล้องกับอนุสัญญา ทั้งหมด ทั้งยังเปิดโอกาสให้ประเทศที่เข้าเป็นภาคีสามารถตั้งข้อสงวน (reservation) ไว้ได้ รัฐบาลจึงตัดสินใจเปลี่ยนมติเมื่อปี 2007 ใหม่ จากเดิมที่กำหนดให้ต้องมีการแก้กฎหมายเพื่ออนุวัติให้เป็นไปตามอนุสัญญา ก่อนแล้วจึงลงนามเข้าเป็นภาคี เป็นมติให้มีการลงนามเข้าเป็นภาคีของอนุสัญญา ไปก่อน โดยยังไม่ต้องมีการแก้ไขกฎหมายทั้งสามฉบับเพื่ออนุวัติให้เป็นไปตามอนุสัญญา

ด้วยเหตุนี้ ในวันที่ 1 มีนาคม 2011 **นายวรชาติ สิงห์เสนี** เอกอัครราชทูตผู้แทนถาวรแห่งประเทศไทย ประจำสหประชาชาติ นครนิวยอร์ก จึงได้ยื่นสัตยาบันสารเพื่อเข้าเป็นภาคี *อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการทุจริต* ในนามของประเทศไทยต่อเลขาธิการสหประชาชาติ ส่งผลให้ *อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการทุจริต* เริ่มมีผลใช้บังคับกับประเทศไทยวันที่ 31 มีนาคม 2011 โดยมีการตั้งข้อสงวนไว้ว่ายังมีกฎหมายที่จำเป็นต้องใช้รองรับอีกจำนวนหนึ่งที่ยังไม่ได้รับการแก้ไขให้เป็นไปตามอนุสัญญา

แม้ว่าในด้านหนึ่ง การตัดสินใจเข้าเป็นภาคีของอนุสัญญา จะเป็นสิ่งที่ทั้งสหประชาชาติ และหน่วยงานที่รับผิดชอบในด้านการต่อสู้กับการทุจริตในประเทศเห็นว่าเป็นเงื่อนไขสำคัญของการแก้ไขปัญหาการทุจริต แต่ประเด็นคำถามสำคัญก็คือ การเข้าร่วมเป็นภาคีของอนุสัญญา ที่เกิดขึ้นจะช่วยในการแก้ไขปัญหาคอร์รัปชันได้มากน้อยแค่ไหน

ผลประโยชน์กับข้อบกพร่องและการบังคับใช้กฎหมาย กำแพงที่ต่อกร

ในทัศนะของหลายๆ ฝ่าย ทั้งนักวิชาการ และเจ้าพนักงานผู้บังคับใช้กฎหมาย การเข้าร่วมเป็นภาคีอนุสัญญา อาจจะไม่สามารถช่วยให้การต่อต้านการทุจริตในประเทศไทยประสบความสำเร็จมากนัก จากการสำรวจความคิดเห็นของนักวิชาการและผู้ปฏิบัติหลายๆ กลุ่ม พบว่าอุปสรรคของรัฐบาลในการแก้ไขปัญหาทุจริตสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 รูปแบบกว้างๆ **อุปสรรคประเภทแรก** ที่อาจจะเรียกได้ว่าเป็นอุปสรรคสากลที่พบร่วมกันในทุกประเทศก็คือ ผลประโยชน์ทับซ้อน เนื่องจากผู้กระทำความผิดในกรณีของการคอร์รัปชัน คือตัวเจ้าพนักงานของรัฐเอง ทำให้ในหลายๆ ครั้ง การใช้กลไกอำนาจรัฐเพื่อตรวจสอบอำนาจรัฐด้วยกันเป็นเรื่องที่ทำได้ยาก หรือหากทำได้ก็จำเป็นต้องอาศัยการดำเนินนโยบายอย่างเป็นทางการเป็นขั้นตอน ซึ่งต้องใช้เวลา และไม่สามารถสร้างหลักประกันได้ว่าจะได้ผลมากน้อยเพียงใดในแต่ละหน่วยงาน

อุปสรรคประเภทที่สอง อาจจะเรียกได้ว่าเป็นอุปสรรคของประเทศไทยเป็นการเฉพาะ ซึ่งแบ่งออกได้เป็นสองส่วน ส่วนแรก คืออุปสรรคในแง่ของข้อกฎหมายและการบังคับใช้กฎหมาย ดังที่ได้กล่าวไว้แล้วข้างต้นว่า ในการเข้าเป็นภาคีอนุสัญญา เมื่อปี 2011 รัฐบาลไทยตกลงที่จะลงนามเข้าเป็นภาคีโดยยังไม่ได้มีการอนุวัติกฎหมายภายในเพื่อให้สอดคล้องกับเนื้อหาของอนุสัญญา นักวิชาการ รวมถึงฝ่ายผู้บังคับใช้กฎหมายจำนวนมากมีความกังวลว่า เมื่อประเทศไทยให้สัตยาบันเข้าเป็นภาคีของอนุสัญญา แล้วประเทศภาคีต่างๆ ก็สามารถร้องขอให้ประเทศไทยดำเนินการต่างๆ ตามอนุสัญญา ได้ แต่หากประเทศไทยไม่สามารถดำเนินการตามคำร้องขอของประเทศภาคี

เนื่องจากไม่มีกฎหมายภายในรองรับ ก็อาจจะถูกกล่าวหาได้ว่าไม่ปฏิบัติตามอนุสัญญาฯ ซึ่งอาจจะส่งผลต่อความสัมพันธ์ระหว่างประเทศได้

ส่วนที่สอง คืออุปสรรคในแง่ของวิธีคิดและความเข้าใจที่มีต่อปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน ที่ผ่านมา เมื่อมีการพูดถึงปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน สังคมไทยมักมองปัญหาดังกล่าวอยู่ภายใต้กรอบของ **“ศีลธรรม”** การแก้ไขปัญหาการทุจริตในสังคมไทย จึงมักจะมุ่งเน้นไปที่เรื่องของ การปลูกจิตสำนึกหรือการออกกฎหมายที่จะให้มีการเอาผิดกับผู้ทุจริต ความเข้าใจปัญหาเรื่องการทุจริตในลักษณะเช่นนี้ แม้จะไม่ผิดเสียทีเดียว แต่ก็เป็นคนละเรื่องกันกับแนวคิดเรื่องการต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชัน ในความหมายที่ชุมชนระหว่างประเทศ (International Community) กำลังพยายามผลักดันกันอยู่ ในมุมมองของรัฐและองค์กรระหว่างประเทศส่วนใหญ่ ปัญหาเรื่องการคอร์รัปชันเป็นปัญหาเกี่ยวกับประสิทธิภาพของรัฐ **คำถามสำคัญไม่ได้อยู่ที่ว่ารัฐบาลจะเป็นอย่างไรให้คนทุก ๆ คนเป็นคนดี สุจริต ไม่คดโกง แต่อยู่ที่ทำอย่างไรที่จะออกแบบระบบการบริหารราชการของรัฐให้มีความโปร่งใส (Transparency) และตรวจสอบได้** ทั้งนี้ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารราชการให้กับรัฐ เพื่อให้รัฐสามารถบริหารจัดการทรัพยากรที่มีอยู่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อยกระดับการพัฒนาประเทศ และเพื่อให้รัฐมีความสามารถเพียงพอที่จะให้ความร่วมมือกับประเทศต่างๆ ในการรับมือกับปัญหาที่มีลักษณะข้ามชาติ เช่น ปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติ ปัญหายาเสพติด ปัญหาการค้ามนุษย์ ฯลฯ

แน่นอนการกล่าวถึงปัญหาเหล่านี้ไม่ได้หมายความว่า การเข้าร่วมเป็นภาคีในอนุสัญญาดังกล่าวจะช่วยลดการต่อต้านการทุจริตไม่ได้ก่อให้เกิดผลดีแต่อย่างใด ในความเป็นจริง การเข้าร่วมเป็นภาคีของอนุสัญญาฯ ถือได้ว่าเป็นจุดเริ่มต้นที่สำคัญต่อการแก้

“

คำถามสำคัญไม่ได้อยู่ที่ว่ารัฐบาลจะเป็นอย่างไรให้คนทุก ๆ คนเป็นคนดี สุจริต ไม่คดโกง แต่อยู่ที่ทำอย่างไรที่จะออกแบบระบบการบริหารราชการของรัฐให้มีความโปร่งใส (Transparency) และตรวจสอบได้

”

ปัญหาการทุจริตในอนาคต การร่วมเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาฯ เป็นนิมิตอันดีที่แสดงให้เห็นว่ารัฐบาลไทยยอมรับว่าปัญหาการทุจริตในประเทศไทยเป็นปัญหาร้ายแรงที่จำเป็นต้องได้รับการแก้ไขโดยเร่งด่วนจริงๆ

เอกสารอ้างอิง

- สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ, “สรุปสาระสำคัญและความคืบหน้าของร่างกฎหมายอนุวัติการและกฎหมายเพื่อรองรับอนุสัญญา UNACA สามฉบับ”.
- วีรวิท คงศักดิ์ โฟสต์ทูเดย์ 7 กุมภาพันธ์ 2554.
- Global Corruption Report (2001-2009).
- Joyce Blalock, “International Anti-Corruption Conference: Present at the Beginning”, in The Journal of Public Enquiry (Fall/Winter, 2001): 43-44.
- United Nations Convention against Corruption 2003.

แสงเทียน ที่ต้นอาหารแม่เรา

ฟ้าคราม... พูพร้าตลอด
ทางกระแทกถึงหน่วยแม่เรา
(หน่วยพิทักษ์อุทยานแห่งชาติ
แม่ฮ่องสอน ที่ มว. 4) ต้นไม้ใหญ่
น้อยของพื้นป่าอุ่มน้ำไว้
เต็มเปี่ยม

ดังที่เคยเรียนรู้มานับแต่เยาว์วัยว่าต้นไม้จะดูดซับน้ำลงสู่ใต้ดิน ช่วยไม่ให้เกิดน้ำท่วม และรักษาความชุ่มชื้นเป็นแหล่งน้ำยามหน้าแล้ง หลักการง่ายๆ แต่เข้าใจได้อย่างชัดเจนถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้นเหตุใดคนเราก็น่าจะเข้าใจได้ ทำไมเราถึงยังทำลายป่า แสงงามผลประโยชน์จากปากกันไม่รู้จบสิ้น

จุดประสงค์หลักที่ SVN (คณะกรรมการเพื่อสังคมและสิ่งแวดล้อม) จัดทริปนี้ขึ้นก็คือ พาทุกคนมาดู มารู้ มาเห็น ... มาดูพื้นที่จริง มารู้ข้อเท็จจริง มาเห็นความจริง แล้วตอบตัวเองว่าถูกต้องเหมาะสมเพียงใดที่จะสร้างเขื่อนแม่วงก์และแก่งเสือเต้น

กลุ่มคนมุ่งตรงไปยังแก่งลำนกยูง แม่เราสี่ขุนเฒ่าสูงชันกว่าวันก่อน **คุณศศิณ เจริญลาภ** เลขาธิการมูลนิธิสืบนาคะเสถียร ชี้ให้เห็นสภาพพื้นที่ถ้าสร้างเขื่อน อีก 8 ปีข้างหน้า ที่แห่งนี้จะกลายเป็นก้นทะเลสาบ น้ำจะค่อยๆ สะสมตามความสูง 57 เมตรของสันเขื่อน ป่าที่ได้รับผลกระทบ แม้จะเพียงน้อยนิดเมื่อเทียบกับพื้นที่ป่าทั้งหมด แต่ก็เป็นหนึ่งในวงจรชีวิตของสัตว์ป่า และผู้คนที่ยาศัยอยู่โดยรอบ

ป่าแหล่งกำเนิดของสายธารแม่เรา ในอดีตเคยถูกบุกรุกเป็นที่ทำกิน กว่าที่พื้นดินมาเป็นป่าสมบูรณ์ ใช้เวลากว่า 25 ปี ในวันนี้กลับจะถูกทำลายอีกครั้ง มันคือความสูญเสียเปล่าที่บันทึกความรู้สึกลอยไม่ลอย

เสียงจากคนแม่วงก์สะท้อนว่าชาวบ้านส่วนใหญ่กว่า 80% ไม่รู้ข้อมูล ไม่ทราบถึงสถานการณ์ที่เกิดขึ้น ส่วนที่ทราบก็กลัวการขัดแย้ง กลัวอำนาจมืดจากการเมืองท้องถิ่นและจากส่วนกลาง ที่กล้าแสดงตนไม่เอาเขื่อนมีน้อยมาก ความเป็นหนึ่งเดียวจึงไม่มีทำให้ขาดพลังจากคนที่ประสบปัญหาโดยตรง อีกทั้งหน่วยราชการ รัฐวิสาหกิจในจังหวัดไม่เคยแสดงความเห็นใดๆ ทำให้ขาดแรงหนุน ความเจ็บจึงกลายเป็น

(จากซ้าย) คุณศศิณ เวลิมลาก
เลขาธิการมูลนิธิสืบนาคะเสถียร
คุณวีระเดช สมบูรณ์เวชการ
ประธาน SVN Asia (Thailand)

เป็นการยอมรับ ความสูญเสียครั้งนี้จะยิ่งใหญ่เกินที่
ชาวนครสวรรค์ไม่สามารถเรียกคืนกลับมาได้อีก

ยามพลบค่ำหลังรับประทานอาหาร ตั้งวงเสวนา
กันอีกครั้ง เรียกว่าไม่ยอมให้เวลาสูญเปล่ากันเลย
ทีเดียว มีความคิดเห็นหลากหลายพอสรุปได้ดังนี้

- สร้างความรู้ ความเข้าใจให้กับชุมชนถึง
ผลกระทบที่จะเกิดขึ้น เพื่อให้เข้ามามี
ส่วนร่วมมากขึ้น
- ให้ส่วนราชการเข้ามาตรวจสอบข้อเท็จจริง
เช่น ผู้ตรวจราชการแผ่นดิน
- เดินหน้าในทางกฎหมายไปยังศาลปกครอง
และศาลโลก
- เดินหน้า EIA - การประเมินผลกระทบ
สิ่งแวดล้อม และ HIA - การประเมินผลกระทบ
ต่อสุขภาพ
- สร้างแนวร่วมจากกลุ่มองค์กร เพื่อให้เกิดพลัง
มวลชนที่เข้มแข็ง
- สร้างแนวร่วมใน social media
- ปลุกคนรุ่นใหม่ สร้างเครือข่ายนักศึกษาและ
เยาวชน
- ตั้งกองทุน ทุกส่วนช่วยกันระดมทุนปกป้องป่า
- มีความเคลื่อนไหวสม่ำเสมอ และให้เป็นผล
ทางสื่อมวลชน เช่น จัดการเสวนาระหว่างคู่
กรณี หรือออกแถลงการณ์ ยื่นหนังสือ
เป็นต้น
- สร้างจิตสำนึก “การอนุรักษ์ธรรมชาติ การ
ปกป้องป่า” เป็นหน้าที่ของคนไทยทุกคน

ทั้งหมดนี้คือ ภารกิจที่ SVN มูลนิธิสืบนาคะ-
เสถียร และองค์กรอนุรักษ์อื่นๆ ต้องร่วมกันผลักดัน
ให้เกิดเป็นรูปธรรม ... หากมีเขื่อนแม่วงก์ เขื่อนหรือ
อ่างเก็บน้ำขนาดใหญ่ตามลุ่มน้ำสำคัญก็จะตามมาอีก
มากมาย ฉะนั้นเขื่อนแม่วงก์ต้องไม่เกิดสถานเดียว

แสงเทียนที่ต้นธารแม่เราในวันนี้ อาจจะเป็น
เพียงเทียนดวงน้อย แต่ก็มีแสงนำทางให้ก้าวเดินต่อไป
อย่างถูกต้อง มีจุดมุ่งหมาย วันใดที่สว่างไสวจะสาด
ส่องไปทั่วทุกผืนป่าของไทย ให้มีแรงมีกำลังลุกขึ้น
มาปกป้องป่าธรรมชาติ ต้นน้ำลำธารที่เหลืออยู่

ดอกสักบาน ณ ริมฝั่งแม่ยม

ป่าเขาที่ทอดยาวตั้งแต่หน่วยแม่เรวถึงคลอง-
ลาน ต่อเนื่องถึงเด่นชัยและอำเภอสอง จังหวัดแพร่
ดอกสักบานสะพรั่ง สีขาว แผ่เป็นกลุ่มเล็กบ้าง กลุ่ม
ใหญ่บ้าง เห็นเด่นชัดบนผืนป่าสีเขียว ป่าสักแม้จะเหลือ
อยู่น้อยมาก แต่ก็ยังมีให้เห็นตลอดเส้นทาง สร้างความ
ชุ่มชื่นได้ไม่น้อย

ใช้เวลากับการเดินทางไปมากทีเดียว กว่าที่จะ
ถึงบ้านดอนชัย ตำบลสะเอียบ อำเภอสอง จังหวัดแพร่
ป้ายสามโง่งกว่า พอเข้าเขตหมู่บ้านก็รับรู้ได้ถึงความ
พร้อมเพรียง เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ในการไม่เอาเชื่อน
แก่งเสือเต้น มีป้ายคัดค้านติดอยู่ทั่วไป

ผู้นำชุมชนและชาวบ้านให้การต้อนรับเป็น
อย่างดี พุดคุยทักทายกันเพียงครู่เดียวก็ต้องรีบ
เดินทางต่อไปยังป่าสักทองธรรมชาติ (เขตอุทยานแห่ง
ชาติแม่ยม) กว่า 24,000 ไร่ ผืนเดียวที่เหลืออยู่ ซึ่งจะได้
รับผลกระทบจากการสร้างเขื่อนแก่งเสือเต้น ผ่นตกลูก
เมื่อสองสามวันก่อนทำให้สะพานขาด การเดินทางจึง
ต้องหลายทอดหลายต่อ นั่งรถไฟรวิไลผ่านทุ่งข้าวโพด
ผ่านที่ทำกินของชาวบ้าน ไปลงเรือข้ามน้ำตกที่ไหลเชี่ยว
กราก แล้วขึ้นมอเตอร์ไซด์ไปต่ออีกประมาณ 4-5 กิโลเมตร
ในช่วงแรกเป็นป่าไผ่ สลับป่าเบญจพรรณ ป่าสักค่อยๆ
หนาแน่นขึ้นกระทั่งถึงจุดที่จะบวชป่า

นี่คือความจริงที่ได้เห็น ต้นสักสูงมองจนคอตั้ง
ป่า ใหญ่ 2-3 คนโอบ อายุนับร้อยปี ขึ้นดิดๆ กันจากสิบ
เป็นร้อย จากร้อยเป็นพันเป็นหมื่นต้น รวมเป็นป่าสัก
ทองธรรมชาติผืนใหญ่งดงาม ความรู้สึกเต็มตื่นอยู่ใน
หัวใจ ... ป่าของฉัน ป่าของเรา ป่าของคนไทย และนี่คือ
ป่าของคนทั้งโลก

พรางพรายแสง ดวงดาวน้อยสกา

ส่องฟากฟ้าเด่นพรายไกลแสนไกล

ดังโคมทองพ้องเรื่องรุ่งในทวย

เหมือนธงชัยส่องนำจากห้วงทุกยุค

ผ้าจีวรค่อยๆ คลี่ ห่มต้นสัก ที่ละต้นสอง
ต้น ... บทเพลงแสงดาวแห่งศรัทธา แผ่เบากกลางป่าสัก
ทองแห่งแก่งเสือเต้น เสมือนเป็นคำมั่นว่าเราจะร่วมแรง
ร่วมใจปกป้องผืนป่าแห่งนี้ให้อยู่รอดปลอดภัยไปถึงรุ่น
ลูกรุ่นหลาน ให้พวกเขาได้มีโอกาสชื่นชมและมีความ
รู้สึกเหมือนเช่นเราในขณะนี้

ชาวสะเอียบได้รับบทเรียนจากการบุกรุก
ทำลายป่า เมื่อครั้งมีการสัมปทานป่าไม้ ในวันนี้พวกเขา
4 หมู่บ้าน คือ บ้านดอนชัย บ้านดอนแก้ว บ้านแม่เด่น
และบ้านดอนชัยสักทอง จึงช่วยกันดูแลป่า บนกฎที่
เข้มงวด ห้ามบุกรุกป่าทำไร่เลื่อนลอย ไม่ให้ชนไม้เก่า
ออกนอกพื้นที่ ห้ามชักนำนายทุนเข้ามา การจะทำ
กิจกรรมใดต้องเป็นมติของชุมชน สิ่งสำคัญอย่างหนึ่งก็
คือ การมีผู้นำชุมชนที่ดี สามารถแก้ไขปัญหาคความ
ขัดแย้งอย่างได้ผล

ยามสายของวันที่ 16 กันยายน 2555 แขนนำ
ชาวสะเอียบพาขึ้นไปยังจุดชมวิว ซึ่งจะมองเห็นป่าสัก
ทองในมุมสูง... ป่าสักทอง 24,000 ไร่ ที่กำลังออกดอก
บานสะพรั่ง เต็มแอ่งกว้างใหญ่ในหุบเขา ที่นี่จะถูก
น้ำท่วมทั้งหมด ป่าสักมูลค่ามหาศาลจะถูกตัดออกมา
ก่อนน้ำท่วมถึง นี่คือ ... เป้าหมายของการสร้างเขื่อน
แก่งเสือเต้น

คุณวีระเดช สมบูรณ์เวชชการ ประธาน
เครือข่ายธุรกิจเพื่อสังคมและสิ่งแวดล้อม (SVN) และ
ประธานและกรรมการผู้จัดการในกลุ่มวิพีพี กรุ๊ป (กาแฟ
ดิโอโร่) ได้ให้ข้อสรุปว่า ต้องสร้างความเข้มแข็งในพื้นที่
สร้างจิตสำนึกรักป่า **“ป่าเป็นสมบัติของคนทั้งชาติ”**
และสร้างประชาติ **“เอาป่าไม่เอาเชื่อน”**

ความห่วงกังวลส่วนใหญ่ของคณะผู้ร่วมเดิน
ทาง อยู่ที่เขื่อนแม่วงก์ ที่ยังขาดพลังมวลชนในพื้นที่ ซึ่ง
ต่างจากเขื่อนแก่งเสือเต้น แต่ทั้งสองแห่งยังต้องการ
แรงขับเคลื่อนจากพี่น้องชาวไทย

ขอให้ดอกสักบานในหัวใจคนไทยทุกคนค่ะ...

ไป

คนใช้พลังงาน
อย่างไม่รู้คุณค่า

คิคุคุสิ มั่นนำโกรธไหมคะ น้ำมันที่เหลืออยู่ในโลก ว่ากันว่าใช้ได้อีกแค่ 50 ปี และแหล่งน้ำมันดิบใหม่ๆ ที่สำรวจพบในรอบ 20 ปี ที่ผ่านมาก็มีน้อยมาก ถ้ายังใช้กัน อย่างฟุ่มเฟือยต่อไป หาได้เท่าไรก็มีแต่หมด ถึงเวลาแล้วที่เราจะต้องร่วมกันสร้างจิตสำนึกใหม่ ใช้พลังงานอย่างรู้คุณค่า ปัญหาพลังงานในวันนี้ จะได้ไม่เป็นภาระของคนรุ่นต่อไป

แหล่งข้อมูล : BP Statistical Review of World Energy, June 2012

www.pttplc.com

พลังที่ยั่งยืน เพื่อไทย

"รถเข็นนิทาน สานความห่วงใย"

เพื่อจัดหาหนังสือนิทานเล่มใหม่ให้หอผู้ป่วยเด็กในโรงพยาบาลชุมชนทั่วประเทศ

เชื่อหรือไม่... ว่านิทานสามารถสร้างความสุขให้ผู้ป่วยเด็ก ได้เป็น ๒ เท่า ของเด็กที่ไม่ป่วย

- นิทานทำให้พ่อแม่หลายคนได้สื่อสารความรักถึงตัวลูกในยามที่เขาเจ็บป่วย ด้วยวิธีง่ายๆ คือเล่านิทานอ่านหนังสือให้ฟังนั่นเอง ความเอื้ออาทรสามารถเดินทางผ่านตัวหนังสือด้วยอัตราความเร็วเท่าความรักที่มีอยู่
- นิทานทำให้ผู้ป่วยเด็ก กำลังใจดีขึ้น ความสุขทำให้ร่างกายหลั่งสารเคมีฝ่ายดี ช่วยสร้างภูมิคุ้มกันต้านทานโรค บางรายที่ป่วยหนักกลับพลิกฟื้นมีพลังชีวิตอีกครั้ง อย่างไม่น่าเชื่อ
- ผู้ป่วยเด็กด้อยโอกาสจำนวนไม่น้อย แม้ก่อนเจ็บป่วยก็ไม่ค่อยมีโอกาสเข้าถึงนิทานที่ชื่นชอบ เรียกว่าอยู่โรงพยาบาลยังได้อ่านนิทานมากกว่าตอนอยู่บ้านหรือโรงเรียนเสียอีก

ปัจจุบัน... ประเทศไทยมีสถานพยาบาลในชุมชนระดับตำบลและอำเภอรวมแล้วกว่า ๗,๐๐๐ แห่ง มีเด็กด้อยโอกาสที่หุหนุเวียนหาเข้ารับการรักษาต่อเนืองๆ ผนึกแสนรายมาช่วยกันคนละไม้คนละมือเปลี่ยน "พื้นที่แห่งความเจ็บป่วย" ให้กลายเป็น "พื้นที่แห่งความสุข" ให้หนูน้อยเหล่านี้กันมากๆ นะคะ

กรมอชาวบ้าน : การผสมผสานที่ลงตัว คนทำสื่อกับธุรกิจ

จากหน่อแนวคิด “ทำชาวบ้านให้เป็นหมอ ทำหมอให้เป็นชาวบ้าน” เมื่อ 33 ปีก่อน ของกลุ่มนายแพทย์หัวก้าวหน้าของเมืองไทยและนักพัฒนา อาทิ ศ.นพ. ประเวศ วะสี ศ.นพ.สันต์ หัตถิรัตน์ ศ.นพ.เสมอ พริ้งพวงแก้ว ฯลฯ ได้ก่อเกิดเป็น “มูลนิธิหมอชาวบ้าน” ที่ผลิตออก ออกพล แก่สังคมไทยมานานกว่า 3 ทศวรรษ

“ที่อยากให้ชาวบ้านเป็นหมอก็เพราะเราต้องการให้ชาวบ้านสามารถพึ่งพาตัวเองได้ ในกรณีที่เจ็บไข้เล็กๆ น้อยๆ ที่ไม่อยู่ในเคสหนัก ด้วยการใช้องค์ความรู้จากสื่อ นิตยสารหมอชาวบ้าน รายเดือน ที่เราผลิตมานานกว่า 30 ปี ขณะเดียวกันให้หมอทำตัวเป็นชาวบ้านคือ รับฟัง เข้าใจชาวบ้าน”
ผศ.เนตรนภา ขุ่มทอง กรรมการและ
เหรัญญิก มูลนิธิหมอชาวบ้าน กล่าว

พศ.เนตรนภา ขุ่มทอง

คว่ำรางวัล “NGO Award 2012”

แม้กระแสการเปลี่ยนแปลงของโลกจะเชื่อมโยงรากขึ้นทุกที มีสื่อเกิดใหม่ๆ กระหน้าตีให้สื่อสิ่งพิมพ์ถอยร่นจนเจียนจะตกขอบ กระนั้นก็ดี นิติสารหม่อชาวบ้านยังคงยึดมั่นตามเจตนารมณ์เดิมที่ว่า ต้องไม่ขยับราคาสูงเกินกว่าที่ชาวบ้านจะเอื้อมถึง เพื่อให้การเข้าถึงข้อมูลมีความเท่าเทียมกัน

ท่ามกลางการถูกอัปเดตคล้ายขนมปังแชนวิส ด้านหนึ่งต้องอยู่รอด ขณะที่อีกด้านขยายด้วยระบบเศรษฐกิจ มูลนิธิหม่อชาวบ้านจึงพยายามปรับตัวให้สอดคล้องกับยุคปัจจุบัน ด้วยการตั้งหน่วยธุรกิจเพื่อสนับสนุนทางการเงิน ขณะเดียวกันก็ร่วมมือกับองค์กรภาคีใหม่ๆ เพื่อขับเคลื่อนกิจกรรมสาธารณะที่มุ่งเน้นให้ชาวบ้านพึ่งพาตนเองได้ และการพัฒนาสื่ออิเล็กทรอนิกส์ตามกระแสของยุคสมัย

“DoctorMe” (ด็อกเตอร์มี) คือแอปพลิเคชัน (application) บนโทรศัพท์มือถือที่หม่อชาวบ้านร่วมมือกับสถาบัน ChangeFusion จัดทำ application โดยมี Opendream เป็นผู้พัฒนาระบบ และ สสส. เป็นผู้สนับสนุน สามารถดาวน์โหลดฟรี เพื่อให้ผู้ใช้โทรศัพท์มือถือสามารถนำข้อมูลจากแอปพลิเคชันมาดูแลสุขภาพได้ด้วยตนเอง ซึ่งปรากฏว่าได้รับความนิยมมีผู้ดาวน์โหลดกว่าแสนรายขึ้นไป และในช่วงเกิดวิกฤติอุทกภัยเมื่อปี 2554 มีการพัฒนาข้อมูลเพิ่มเติม ในส่วนของการดูแลสุขภาพตนในภาวะน้ำท่วม กระทั่งได้รับรางวัล “จิตอาสา ช่วยน้ำท่วม” ในงานแทนคุณแผ่นดินเมื่อปีที่ผ่านมา “เราต้องใช้ประโยชน์จากสื่อโดยเฉพาะพวก social media เพราะกระแสนี้มาแรงและสร้างผลกระทบสูง”

ล่าสุดยังคว่ำรางวัล “NGO Award 2012” โดยมูลนิธิร็อกกี้เฟลเลอร์ ร่วมกับ เดอะ รีซอร์ส อัลลิอันซ์ และ สถาบันคีนันแห่งเอเชีย เมื่อกลางเดือนกันยายนที่ผ่านมา ในสาขา ต้นแบบองค์กรพัฒนาเอกชนดีเด่นประจำปี 2555

ภายใต้คุณสมบัติ 3 ประการ คือ 1. เป็นองค์กรที่ทำงานร่วมกับภาคีเครือข่าย 2. เป็นองค์กรขนาดเล็ก แต่มีระบบบริหารที่มีประสิทธิภาพ และสามารถสร้างผลกระทบต่อสังคมในวงกว้าง 3. มีความยั่งยืนสามารถปรับตัวได้ท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น “นับเป็นเรื่องที่น่ายินดี และเป็นความสำเร็จอีกขั้นของหม่อชาวบ้าน การปรับตัวของเรานอกจากให้เราอยู่รอดได้แล้ว ยังคงความรับผิดชอบต่อสาธารณะสื่อต่อสังคม แม้เราจะเป็นองค์กรขนาดเล็กและมีชื่อเสียงไม่มากก็ตาม”

ก้าวต่อไปที่ยั่งยืน

รางวัลเป็นเพียงของขวัญและคำชมที่มอบให้ระหว่างทาง แต่เส้นทางข้างหน้าที่ต้องก้าวเดินยังยาวไกล จึงต้องระมัดระวังและรู้เท่าทันกับกระแสการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่ถาโถมเข้ามา การขยายขยายความร่วมมือกับภาคีเครือข่ายกับองค์กรภาคธุรกิจและเอกชนเป็นอีกช่องทางหนึ่งที่ช่วยเพิ่มพื้นที่ให้ปฏิบัติการกิจ “ทำชาวบ้านให้เป็นหม่อ” ได้มากขึ้น เช่น การร่วมมือกับธนาคารซีไอเอ็มบี จำกัด (มหาชน) ในการสนับสนุนจัดอบรมฟรีตลอดปีเรื่อง “**บริหารสมอง ชะลอความเสื่อม เสริมสร้างความสุข**” แก่ผู้สูงอายุ นอกจากนี้ยังได้เปิดอบรม “Happy Work Place” สร้างองค์กรแห่งความสุขแก่หน่วยงานต่างๆ เพราะหม่อชาวบ้านเข้าใจดีว่า ความไม่มีความสุขเป็นบ่อเกิดของโรคได้ ขณะเดียวกันทำงานเชิงรุกในสังคมออนไลน์ ให้ประชาชนรู้เท่าทันสื่อและเสพสื่ออย่างมีสติ

“ในฐานะที่เราเป็นคนทำสื่อ เราเห็นและตระหนักดีว่าสื่อมีบทบาทสำคัญที่สามารถชักนำสังคมได้ และในยุคที่อินเทอร์เน็ตได้รับความนิยมสูงมาก เราควรใช้โอกาสนี้สร้างพื้นที่สาธารณะ สร้างสื่อทางเลือกและเปิดโอกาสให้มีการแสดงความคิดเห็น สามารถร่วมเป็นเจ้าของสื่อด้วยกัน แนวทางนี้จะเป็นอีกบทบาทหนึ่งของหม่อชาวบ้านในยุคดิจิทัลค่ะ”

รศ.อุว.สุริเกียรติ อาชานานุภาพ

เนื้อหาที่พิสูจน์ได้ เข้าใจง่าย นำไปปฏิบัติได้จริง

ไม่อาจปฏิเสธได้ว่า สังคมไทยรู้จักหมอชาวบ้านผ่านนิตยสารหมอชาวบ้านมานานกว่า 33 ปี และนิตยสารหมอชาวบ้าน ไม่ใช่หนังสือสุขภาพที่มียอดขายอันดับหนึ่ง แต่สำหรับในด้านข้อมูลและเนื้อหาข้างในไม่เป็นรองใคร โดยเฉพาะอย่างยิ่งเนื้อหาที่เป็นข้อเท็จจริงที่สามารถพิสูจน์ได้ทางวิทยาศาสตร์ นำไปปฏิบัติได้จริงและเข้าใจง่าย ซึ่งเป็นจุดแข็งของนิตยสารหมอชาวบ้านมาจนถึงปัจจุบัน

“จากปณิธานเริ่มต้นที่เราต้องการให้ชาวบ้านพึ่งตนเอง แต่โอกาสที่ผู้ป่วยกับแพทย์จะได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้กันนั้นยากเพราะมีเวลาจำกัด คนไข้จึงไม่รู้วิธีที่จะดูแลตัวเอง เมื่อไม่ได้ข้อมูลเวลาเจ็บไข้ก็วิ่งไปพบแพทย์ ดังนั้นเราจึงร่วมกันทำหนังสือเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการสร้างความกระจ่าง” รศ.นพ.สุริเกียรติ อาชานานุภาพ ประธานมูลนิธิหมอชาวบ้าน และบรรณาธิการอาวุโสนิตยสารหมอชาวบ้าน กล่าว

คุณหมอสุริเกียรติ กล่าวต่อไปอีกว่า โรคไม่เกรน ซึ่งเป็นอาการที่สามารถดูแลตนเองได้ไม่จำเป็นต้องไปหาแพทย์ถ้ามีความรู้ง่ายๆ เช่น เมื่อเริ่มมีอาการให้กินยาพาราเซตามอลทันทีและนอนพัก หลีกเลี่ยงสาเหตุที่ทำให้เกิดโรค เช่น ความเครียด อาหาร อากาศ ฯลฯ อาการจะทุเลาและดีขึ้นโดยไม่จำเป็นต้องไปพึ่งแพทย์

“มีเคสผู้ป่วยรายหนึ่งมีอาการปวดศีรษะเรื้อรัง คนไข้มีความวิตกว่าจะเป็นมะเร็ง จึงขอทำ MRI กรณีนี้ถ้าคนไข้มีข้อมูลหรือได้พูดคุยกับแพทย์เขาก็จะรู้ว่าเป็น

อาการของไมเกรนเท่านั้น กินพาราเซตามอล นอนพัก หลีกเลี่ยงสิ่งเร้า ก็หาย ไม่จำเป็นต้องเสียค่าใช้จ่ายเพื่อตรวจโดยเกินความจำเป็น”

นอกจากนำเสนอข้อมูลที่เป็นจริง นำไปปฏิบัติได้ ในส่วนข้อมูลที่สร้างความเข้าใจผิด หรือยังไม่มีข้อสรุปเราก็ไม่ส่งเสริม ไม่กล่าวถึง เช่น การสวนกาแฟ หรือการดื่มน้ำปัสสาวะรักษาโรค ยังไม่มีข้อพิสูจน์ว่าเป็นจริงหรือเป็นโทษ แต่ถ้าเป็นข้อมูลที่มีการพิสูจน์แล้วว่าไม่จริงทั้งหมดและสร้างผลกระทบต่อสุขภาพประชาชน เช่น กลูตาไธโอน ที่มีการเผยแพร่ออกไปว่าช่วยทำให้ผิวขาวขึ้นได้ แต่ข้อเท็จจริงนั้นยืนยันว่า หากมีการกินหรือฉีดในปริมาณมากอาจเสียชีวิต นิตยสารหมอชาวบ้านจะทำหน้าที่นำเสนอเพื่อให้ประชาชนมีข้อเท็จจริงในการตัดสินใจ

ความรับผิดชอบท่ามกลางความเปลี่ยนแปลง

ในฐานะเป็นสื่อทางเลือก ไม่แสวงหากำไร แต่ต้องอยู่รอด เป็นภารกิจที่ท้าทายและท้าทายในท่ามกลางกระแสการแข่งขันทางธุรกิจที่รุนแรงในปัจจุบัน นิตยสารได้มีการปรับเปลี่ยนไปตามยุคสมัย ปัจจุบันให้ความสำคัญกับการนำเสนอ 3 แนวทาง คือ

1. เนื้อหาที่ทันสมัย
2. กระชับ สอดคล้องกับการใช้ชีวิตที่เร่งรีบ
3. ใช้ระบบไอทีและอินเทอร์เน็ตเข้ามาเพิ่ม

โอกาสการเข้าถึงสื่อในกลุ่มคนรุ่นใหม่

ขณะที่ด้านการหารายได้ยังรักษาเจตนารมณ์ไม่เปลี่ยนคือ เลือกผู้ให้การสนับสนุนสินค้าที่ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพประชาชน แม้รายได้โฆษณาจะมีไม่มากนัก แต่นิตยสารหมอชาวบ้านสามารถอยู่ได้ แม้กำไรในแต่ละปีจะไม่มากนัก

“เราวางตำแหน่งนิตยสารหมอชาวบ้านไม่ใช่เพื่อธุรกิจ ดังนั้นกำไรจึงไม่ใช่เป้าหมายสูงสุด แต่ที่เราอยู่ได้เพราะเรามีแหล่งรายได้จากหนังสือฟ็อกเก็ตบู๊ค งานอบรม การเสนอโครงการ และหน่วยอื่นๆ เหล่านี้ที่ทำให้เราก้าวมาได้อย่างมีศักดิ์ศรี และได้รับการยอมรับจากสังคมมาตลอดระยะเวลา 30 กว่าปี”

ศักดิ์ศรีแม้จะกินไม่ได้ แต่อย่างน้อยทำให้เราสามารถเงยหน้ามองฟ้าได้อย่างตระหนก

รอบรู้เรื่องการเกื้อหนุน

ทอดกฐินประจำปี

นพ.วิฑิต อรรถเวชกุล ผู้อำนวยการองค์การเภสัชกรรม พร้อมด้วยคณะผู้บริหารและพนักงานองค์การเภสัชกรรม ร่วมพิธีทอดกฐินประจำปี 2555 ณ วัดหนองใหญ่ศิริธรรม จ.ชลบุรี โดยได้เงินกฐินในครั้งนี้จำนวน 617,720 บาท เพื่อสมทบทุนสร้างโรงเรียนพระปริยัติธรรม ห้องประชุมสำหรับพระภิกษุ สามเณร และพุทธศาสนิกชน ของวัดหนองใหญ่ศิริธรรม พร้อมกันนี้ได้มอบตู้ยา อุปกรณ์การเรียน สื่อการสอน และของเล่นเสริมทักษะให้แก่ “โครงการอุปถัมภ์ศูนย์เด็กเล็กก่อนวัยเรียนของวัดหนองใหญ่” จำนวน 50,000 บาท ด้วย เมื่อ 17 พฤศจิกายน 2555

แหล่งเรียนรู้

ภญ.สุจิตา ชูติมา ผู้ช่วยผู้อำนวยการองค์การเภสัชกรรม ให้การต้อนรับคณะนักศึกษาชั้นปีที่ 3 คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ในโอกาสเข้าเยี่ยมชมการดำเนินงานขององค์การเภสัชกรรม ในส่วนของฝ่ายประกันคุณภาพ และร้านยาคุณภาพขององค์การเภสัชกรรม ทั้งนี้เพื่อเป็นการเรียนรู้เสริมทักษะ สร้างประสบการณ์ในระหว่างเรียน เมื่อ 22 พฤศจิกายน 2555

มอบทุนสนับสนุนกีฬา สสอ.นครปฐม

คุณณัฏฐญา พัฒนะวานิชนันท์ กรรมการ CSR พร้อมด้วย ภญ.สุจิตา ชูติมา ผู้ช่วยผู้อำนวยการองค์การเภสัชกรรม และทีม CSR ออกหน่วยเคลื่อนที่จีทีโอ เพื่อผู้ประสบภัย นำยาชุดผู้ประสบภัยพร้อมเครื่องอุปโภคบริโภค จำนวน 300 ชุด มอบให้แก่สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดนครปฐม เพื่อนำไปแจกให้กับประชาชนในพื้นที่ที่กำลังประสบอุทกภัยในพื้นที่จังหวัดนครปฐม

อก. มอบเงินสนับสนุนจัดซื้อครุภัณฑ์ทางการแพทย์

นพ.วิฑิต อรรถเวชกุล ผู้อำนวยการองค์การเภสัชกรรม มอบเงิน จำนวน 225,600 บาท แก่โรงพยาบาลหนองใหญ่ เพื่อใช้ในการจัดซื้อเครื่องมืออุปกรณ์ทางการแพทย์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพสูงสุดของการรักษา ส่งผลให้ประชาชนเข้าถึงการรักษาได้มากยิ่งขึ้น ทำให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นต่อไป

สมทบทุนก่อสร้างโรงพยาบาลผู้สูงอายุ

ภญ.สุจิตา ชูติมา ผู้ช่วยผู้อำนวยการองค์การเภสัชกรรม รับมอบเกียรติบัตรจาก ม.ร.ว.สุขุมพันธุ์ บริพัตร ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ในโอกาสที่องค์การเภสัชกรรมสนับสนุนงบประมาณ จำนวน 1 แสนบาท ในการสมทบทุนการก่อสร้างโรงพยาบาลผู้สูงอายุ บางขุนเทียน ซึ่งเป็นสถานพยาบาลเฉพาะทางสำหรับผู้สูงอายุ ณ หอศิลปวัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร

อก.มอบเงิน 1 ล้านบาท สนับสนุนโครงการจัดหาและบริการดวงตาภาคกลาง

ภญ.สุจิตา ชูติมา ผู้ช่วยผู้อำนวยการองค์การเภสัชกรรม มอบเงินจำนวน 1,000,000 บาท แก่ ผศ.พญ.ลลิตา ปรีชานุก ผู้อำนวยการศูนย์ดวงตา สภาากาชาดไทย เพื่อสนับสนุนโครงการจัดหาและบริการดวงตา เฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงเจริญพระชนมพรรษา 82 พรรษา

ทั้งนี้ องค์การเภสัชกรรม ได้มอบเงินให้กับศูนย์ดวงตาภาคกลางตั้งแต่ปี 2552-2555 เป็นจำนวนเงินทั้งสิ้น 4,000,000 บาท ซึ่งได้มอบให้กับศูนย์ดวงตาเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ด้านการดำเนินงานในการพัฒนาระบบการจัดหาดวงตาและพัฒนาระบบบริการและคุณภาพของบุคลากรให้มีศักยภาพรองรับในการบริหารจัดการส่วนงานต่างๆ ให้สอดคล้องประสานดำเนินการไปอย่างมีประสิทธิภาพ ในการขับเคลื่อนโครงการให้บรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้

อก. ช่วยภัยหนาว

ภญ.สุจิตา ชูติมา ผู้ช่วยผู้อำนวยการองค์การเภสัชกรรม มอบยาตำราหลวงขององค์การเภสัชกรรม จำนวน 500 ชุด เพื่อสนับสนุนโครงการ “สปริงนิวส์ ร่วมมือ ร่วมใจ ดันภัยหนาว ปี 55” เมื่อ 16 พฤศจิกายน 2555 ที่สถานีโทรทัศน์สปริงนิวส์

อก. จับมือช่วย 5 พาน้องเข้าเรียน

ภญ.สุจิตา ชูติมา ผู้ช่วยผู้อำนวยการองค์การเภสัชกรรม มอบยาตำราหลวง จำนวน 650 ชุด ตู้ยาพร้อมยา 2 ตู้ ของเด็กเล่นเพื่อพัฒนาการเด็ก ปฏิทินแขวน จำนวน 100 ชุด เครื่องอุปโภคบริโภค จำนวน 100 ชุด ข้าวสาร จำนวน 100 ถุง ให้กับ พันเอกอนุรักษ์ แสงฤทธิ์ รองผู้อำนวยการฝ่ายข่าว สถานีวิทยุโทรทัศน์กองทัพบกช่อง 5 เพื่อสนับสนุนโครงการ “ทีมข่าวช่อง 5 พาน้องเข้าเรียน” ที่สถานีวิทยุโทรทัศน์กองทัพบกช่อง 5 เมื่อ 15 พฤศจิกายน 2555

“เทศกาลนิทานในสวน” โดย มูลนิธิเอสซีจี

มูลนิธิเอสซีจี ชวนคุณพ่อ คุณแม่ ผู้ปกครอง จูงลูกหลานนั่งฟังนิทาน อ่านหนังสือ ภายใต้บรรยากาศร่มรื่นยามเย็น พร้อมทำกิจกรรมแสนสนุก **เทศกาลนิทานในสวน ปีที่ 9** ในปีนี้รอต้อนรับเด็กๆ ด้วยละครนิทานสุดน่ารัก ที่ได้นำเรื่องราวสุดคลาสสิกระดับโลก จากหนังสือภาพ โครงการนำหนังสือดีสู่เด็กไทย ออกมาโลดแล่น แสดงเป็นละครนิทาน ได้แก่ **“ลูกสัตว์ไปกับแม่” “แพะสามตัว” “บินข้ามเวลา” “บ้านหลังน้อยยามค่ำคืน”** และ **“หมีตัวใหญ่ที่สุด”** และกิจกรรมอื่นๆ อีกมากมาย

คุณพ่อ คุณแม่ และผู้ปกครอง ที่สนใจ สามารถพาครอบครัวเข้าร่วมกิจกรรม โดย**ไม่มีค่าใช้จ่าย ทุกเย็นวันเสาร์ เวลา 16.00-17.30 น.**

- วันเสาร์ที่ 8, 15, 22 ธันวาคม

2555 และ 5 มกราคม 2556 ณ สวน

ลุมพินี บริเวณสวนปาล์ม (ยกเว้น เสาร์ที่ 29 ธันวาคม)

- วันเสาร์ที่ 12, 19, 26 มกราคม 2556 และ 2 กุมภาพันธ์ 2556 ณ สวนวชิรเบญจทัศ (สวนรถไฟ) บริเวณศูนย์เยาวชน

- วันเสาร์ที่ 9 และ 16 กุมภาพันธ์ 2556 ณ สวนสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์

สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ มูลนิธิเอสซีจี โทร. 0 2586 5505 อีเมล ecd.scgfoundation@scg.co.th เว็บไซต์ www.scgfoundation.org

Facebook [http://www.facebook.com/SCG Foundation.ECD](http://www.facebook.com/SCGFoundation.ECD)

กองทุนออโตมอร์บิลิตี้เตรียมความพร้อมในยามภัยพิบัติ

กองทุนฮอนด้าเคียงข้างไทย โดยกลุ่มบริษัทฮอนด้าในประเทศไทย ร่วมมือกับกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กระทรวงมหาดไทย สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ และสภากาชาดไทย ในการดำเนินกิจกรรมบรรเทาความเดือดร้อนให้กับประชาชนชาวไทยในยามเกิดภัยพิบัติ พร้อมเผยแพร่วิดีโอยานยนต์ฮอนด้าที่ดัดแปลงเพื่อใช้ในการกิจช่วยเหลือผู้ประสบภัยโดยเฉพาะ ได้แก่ รถพยาบาลดัดแปลงจากรถสเตปแวกอน สปาด้า รถจักรยานยนต์พยาบาล (Motor-Lances) รถอำนวยการสื่อสารติดตั้งอุปกรณ์สื่อสารจากรถซีอาร์วี ใหม่ และเรือไฟเบอร์กลาสพร้อม

ติดตั้งเครื่องยนต์ฮอนด้า เพื่อสนับสนุนการดำเนินกิจกรรมช่วยเหลือยามฉุกเฉินของหน่วยร่วมดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

นายอภิพร ภาษวัธน (ที่ 2 จากซ้าย) ประธานคณะกรรมการส่งเสริมกิจการเพื่อสังคม บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) นายจุติบัณฑิต ภิรมย์ภักดี (ที่ 7 จากซ้าย) กรรมการบริษัท การบินไทยฯ นายโชคชัย ปัญญาสงค์ (ที่ 5 จากซ้าย) รองกรรมการผู้อำนวยการใหญ่สายกลยุทธ์และพัฒนารุทกิจ รักษาการกรรมการผู้อำนวยการใหญ่ การบินไทย นางสุริยาภา บุนนาค (ที่ 6 จากซ้าย) ผู้อำนวยการใหญ่ฝ่ายสื่อสารองค์กร สายการบินนกแอร์ และ นางสาวสุรนุช ธงศิลา (ที่ 1 จากซ้าย) กรรมการและผู้จัดการมูลนิธิเอสซีจี

การบินไทยร่วมจัดกิจกรรมเพื่อสังคมในโครงการ “โรงเรียนหนูสู้ภัย”

บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) ร่วมกับ มูลนิธิเอสซีจี และ สายการบินนกแอร์ จัดกิจกรรมฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมและชุมชนในเขตดอนเมือง ในโครงการ “โรงเรียนหนูสู้ภัย” เพื่อดำเนินการป้องกันและรับมือกับภัยพิบัติที่จะเกิดขึ้นในอนาคตอย่างยั่งยืนให้กับโรงเรียนวัดดอนเมือง (ทหารอากาศอุทิศ) โดยมี **นายอภิพร ภาษวัธน** ประธานคณะกรรมการส่งเสริมกิจการ

เพื่อสังคม บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) เป็นประธานในพิธีเปิดกิจกรรม พร้อมด้วย **นายโชคชัย ปัญญาสงค์** รองกรรมการผู้อำนวยการใหญ่สายกลยุทธ์และพัฒนารุทกิจ รักษาการกรรมการผู้อำนวยการใหญ่ฝ่ายบริหาร และ พนักงานการบินไทย รวมถึง **นางสุริยาภา บุนนาค** ผู้อำนวยการใหญ่ ฝ่ายสื่อสารองค์กร สายการบินนกแอร์ และ **นางสาวสุรนุช ธงศิลา** กรรมการและผู้จัดการมูลนิธิเอสซีจี ร่วมกิจกรรม ณ โรงเรียนวัดดอนเมือง (ทหารอากาศอุทิศ) ถนนเชิดวุฒากาศ กรุงเทพฯ

ปตท. จัดโครงการ “CG WE CAN” ปลุกพลังจริยธรรมสู่เยาวชน

นายปิติพันธ์ เทพปฏิมากรณ รองกรรมการผู้จัดการใหญ่ ทักษะการบุคคลและศักยภาพองค์กร บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) เป็นประธานเปิดโครงการส่งเสริมการปลูกฝังจริยธรรมตามหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดี “CG WE CAN” ที่ ปตท. ร่วมกับ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

และ บริษัทไฟรชวอเตอร์เฮาส์ คูเปอร์ส เอพีเอส จำกัด จัดขึ้นเพื่อปลูกฝังและสร้างความตระหนักรู้ให้เห็นถึงความสำคัญของการดำเนินธุรกิจอย่างมีจริยธรรมตามหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดี และมีความรับผิดชอบต่อสังคม ตามแนวคิด “**ความเป็นคนเก่งและคนดี**” เพื่อให้เยาวชนเติบโตเป็นบุคลากรที่มีคุณภาพของสังคมต่อไป โดยคัดเลือกนิสิตปี 3-4 คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 40 คน จาก

ผู้สมัครกว่า 200 คน เข้าร่วมเรียนรู้และทำกิจกรรมกับ ปตท.

มอบรางวัลการประกวดพัฒนาและรณรงค์การใช้หญ้าแฝกอันเนื่องมาจากพระราชดำริ

ดร.สุเมธ ตันติเวชกุล เลขาธิการมูลนิธิชัยพัฒนา ในฐานะประธานคณะกรรมการตัดสินการประกวดการพัฒนาและรณรงค์การใช้หญ้าแฝกอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ครั้งที่ 7 ประจำปี 2555 เป็นประธานในพิธีมอบรางวัลการประกวดการพัฒนาและรณรงค์การใช้

หญ้าแฝกอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ครั้งที่ 7 ประจำปี 2555 ภายใต้แนวคิด **“หญ้าแฝก อุ่นน้ำ โอบดิน”** จัดโดย มูลนิธิชัยพัฒนา สำนักงานคณะกรรมการพิเศษเพื่อประสานงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ (สำนักงาน กปร.) กรมพัฒนาที่ดิน และ ปตท. โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อยกย่อง เชิดชู รวมทั้งเผยแพร่ผลงานการใช้ประโยชน์จากหญ้าแฝกเพื่อการอนุรักษ์ดินและน้ำ และส่งเสริมการใช้ประโยชน์หญ้าแฝกให้แพร่หลาย เพื่อก่อให้เกิดการใช้ทรัพยากรดินและน้ำอย่างยั่งยืน โดยปีนี้มีผลงานได้รับรางวัลรวมทั้งสิ้น 44 ผลงาน ใน 2 ประเภทรางวัล ประกอบด้วย ประเภทการปลูก ส่งเสริมการปลูก และประเภทผลิตภัณฑ์จากใบหญ้าแฝก จากผู้ส่งเข้าประกวด 252 ผลงาน ทั่วประเทศ ณ อาคารสำนักงานใหญ่ ปตท.

สยามลวดเหล็กฯ ร่วมพลังปลูกจิตอาสา

นายนิกร อ่องอ่อน ผู้จัดการทั่วไปอาวุโสฝ่ายทรัพยากรบุคคลและบริหารทั่วไป บริษัทสยามลวดเหล็กอุตสาหกรรม จำกัด (SIW) จัดกิจกรรมรวมพลังปลูกจิตอาสา สู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน ในโครงการ **“สวนเกษตรฯ พอเพียง แหล่งเรียนรู้ใหม่ในโรงเรียน สู่ภูมิปัญญาชุมชน”** โดยมีเหล่าพนักงานที่มีจิตอาสา คุณครู นักเรียน และชาวบ้านในชุมชน มาร่วมมือร่วมใจช่วยกันทำสวนแปลงเกษตรฯ พอเพียงและห้องสมุดของเล่น ให้กับน้องๆ โรงเรียนบ้านหนองละลอก ต.หนองละลอก อ.บ้านค่าย จ.ระยอง เมื่อเร็วๆ นี้

เครือข่ายวิริยา นำชุมชนและเยาวชน ร่วมตรวจวัดคุณภาพอากาศ

ศูนย์บริหารจัดการและส่งเสริมสิ่งแวดล้อม เครือข่ายวิริยา จัด **“โครงการตรวจวัดคุณภาพอากาศในพื้นที่อำเภอบางสะพาน”** ประจำปี 2555 เพื่อทำการตรวจวัดค่าของฝุ่นละอองขนาดเล็กไม่เกิน 2.5 ไมครอน คาร์บอนมอนนอกไซด์ ไนโตรเจนออกไซด์ ซัลเฟอร์ไดออกไซด์ ไนโตรเจนไดออกไซด์ และโอโซน โดยมีคณะอาจารย์และนักเรียนจาก รร.บางสะพานวิทยา ผู้แทนชุมชน ต.พงศ์ประศาสน์ จำนวนกว่า 50 คน ร่วมกิจกรรมตรวจวัดฯ ฟังบรรยายให้ความรู้ และการทดสอบจริงโดยผู้เชี่ยวชาญ จาก บริษัท เอแอลเอส แลบบอราทอรี กรุ๊ป (ประเทศไทย) จำกัด ณ อ.บางสะพาน จ.ประจวบคีรีขันธ์

นายณินท์ ว่องกุลกลกิจ (ที่สองจากขวา) ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร บริษัท บ้านปู จำกัด (มหาชน) และรองศาสตราจารย์ นายสัตวแพทย์ ดร.จิตกรกมล ธนศักดิ์ ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายการศึกษา มหาวิทยาลัยมหิดล (ที่สามจากซ้าย) พร้อมด้วยตัวแทนผู้บริหารจากทั้งสองหน่วยงาน ร่วมเปิด “หนังสือฉบับใหม่แห่งปัญญา” สัญลักษณ์ของการเปิดงานแสดงนิทรรศการโครงการงานวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม ค่ายเพาะออร์แกน 7 อย่างเป็นทางการ

“ค่ายเพาะออร์แกน 7”

70 เยาวชน จาก “ค่ายเพาะออร์แกน 7” ซึ่งเป็นนักเรียน ชั้น ม.5 สายวิทย์ฯ จากทั่วประเทศ รวมพลังนำเสนอความคิดสร้างสรรค์หลากหลายแนวทางในการรณรงค์รักษาสีเขียวสิ่งแวดล้อมระดับภูมิภาค และเตรียมพร้อมเป็นหนึ่งในประชาคมอาเซียนต่อสาธารณชนผ่านการแสดงนิทรรศการโครงการงานกลุ่มวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อมภายใต้หัวข้อ “ร่วมรักษาสีเขียว ร่วมลดโลกร้อน

ร้อน เตรียมสู่อาเซียนหนึ่งเดียว” ณ สวนทิววนารมย์ บริเวณสนามหลวง 2 เพื่อสะท้อนจิตสำนึกและการมีส่วนร่วมแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมในฐานะพลเมืองอาเซียน โดยมีผู้บริหารจากคณะสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล และผู้บริหารจาก บริษัท บ้านปู จำกัด (มหาชน) นำโดย **นายณินท์ ว่องกุลกลกิจ** ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร ให้เกียรติร่วมเปิดงานนิทรรศการโครงการงาน

กรมป่าไม้และราชบุรีโสดึง ร่วมลงนาม MOU ขับเคลื่อนโครงการอนุรักษ์ป่า ป่ารักษุมชน ระยะที่ 2

กรมป่าไม้ ร่วมกับ บริษัท ผลิตไฟฟ้าราชบุรีโฮลดิ้ง จำกัด (มหาชน) จัดพิธีมอบรางวัลการประกวดป่าชุมชนชนะเลิศระดับประเทศ ถ้วยรางวัลสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ในโครงการ “**คนรักป่า ป่ารักษุมชน**” ประจำปี 2555

จากป่าชุมชนที่คว่ำรางวัลชนะเลิศป่าชุมชนระดับประเทศ ประจำปี 2555 จากจำนวน 138 แห่งทั่วประเทศคือ **ป่าชุมชนบ้านห้วยสะพานสามัคคี** หมู่ที่ 2 ตำบลหนองโรง อำเภอนมทวน จังหวัดกาญจนบุรี

นอกจากถ้วยรางวัลพระราชทานฯ แล้ว ยังได้รับเงินกองทุนอนุรักษ์ป่าชุมชนจำนวน 200,000 บาท

พร้อมกันนี้ได้มีการลงนามบันทึกข้อความตกลงว่าด้วยความร่วมมือในการดำเนินการโครงการอนุรักษ์ป่า ป่ารักษุมชน ระยะที่ 2 เพื่ออนุรักษ์ป่าไม้และพัฒนาชุมชนให้อยู่ร่วมกับป่าอย่างยั่งยืน โดยมี **นายโชติ ตราชู** ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นประธานในพิธี ซึ่งโครงการนี้นับเป็นความร่วมมือกันระหว่างภาครัฐและเอกชนเพื่อร่วมกันดำเนินการอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรป่าไม้ **SR**

ใบสมัครสมาชิกวารสารธุรกิจกับสังคม (CSR Journal)

ชื่อ นามสกุล

ตำแหน่ง บริษัท

สถานที่ส่งนิตยสาร (โปรดระบุชื่อที่อยู่ให้ชัดเจน)

.....

.....

เบอร์โทรศัพท์

โทรศัพท์บ้าน - -

โทรศัพท์มือถือ - -

โทรสาร - -

E-mail

สมัครสมาชิก

สมัครสมาชิก 1 ปี (4 ฉบับ) ราคา 300 บาท (ปกติค่าสมาชิกต่อฉบับคือ 90 บาท)

ประสงค์จะตอบรับวารสาร เริ่มตั้งแต่ฉบับเดือน เป็นฉบับแรก

ขั้นตอนการสมัครสมาชิก

เงินสด (เฉพาะกรณีสมัครด้วยตนเอง)

โอนเงินเข้าบัญชี SVN Thailand

ธนาคารกรุงเทพ สาขาหัวหมาก บัญชีออมทรัพย์ เลขที่บัญชี 180-832-4782

จำนวนเงิน บาทวันที่โอน

หลังจากชำระเงินค่าสมัครแล้ว

กรุณาส่งสำเนาใบโอนเงิน ชื่อและที่อยู่ที่ต้องการให้ออกใบเสร็จ

พร้อมใบสมัครมาทางแฟกซ์ : 0-2978-2593 หรือทางไปรษณีย์มาที่

กองบรรณาธิการวารสารธุรกิจกับสังคม

บริษัท สร้างสื่อ จำกัด 17/118 ซอยประดิพัทธ์ 1 ถนนประดิพัทธ์ แขวงสามเสนใน เขตพญาไท กรุงเทพฯ

10400 โทร.0 2279 9636, 0 2271 4339 โทรสาร 0 2618 7838

วิริยะประกันภัย
THE VIRIYAH INSURANCE

ความมั่นคง คือ อนาคต

กรมธรรม์ ท่องเที่ยว

สุขภาพ

สุขภาพ

ตลอดการเดินทาง

- คุ้มครอง **คุณ**
- คุ้มครอง **บ้าน**
- คุ้มครอง **ทรัพย์สิน**

ความคุ้มครองที่เหนือระดับ
ด้วยมาตรฐานวิริยะประกันภัย

ไทยประกันชีวิต

เติมเต็ม & สร้างโอกาส

สำหรับผู้พิการ

ไทยประกันชีวิต ในฐานะบริษัทประกันชีวิตแห่งแรกและแห่งเดียวในโลกที่รับประกันชีวิตผู้พิการ ด้วยการพัฒนากิจกรรมพิเศษ เพื่อคนพิการ ตั้งแต่ปี พ.ศ.2545 ถือเป็นผู้นำนวัตกรรมด้านสินค้าเพื่อการดูแลทุกชีวิตให้มีคุณค่าอย่างแท้จริง

นอกเหนือจากการพัฒนากิจกรรมแล้ว บริษัทฯ ยังดูแลผู้พิการมากกว่าการประกันชีวิต ด้วยการจัดกิจกรรมภายใต้โครงการ “หนึ่งคนให้...หลายคนรับกับไทยประกันชีวิต เพื่อผู้พิการ” โดยดำเนินกิจกรรมต่างๆ มากมาย อาทิ “โครงการ เจาะใจ-ไทยประกันชีวิต ร่วมสานฝันผู้พิการ” สนับสนุนทุนการศึกษาและทุนฝึกอบรมแก่ผู้พิการร่วมกับศูนย์ศิลปาชีพบางไทรฯ ซึ่งอบรมแล้ว 19 รุ่น รวมถึงจัดสร้างลิฟต์โดยสารนอกอาคารฝึกอบรม เพื่ออำนวยความสะดวกแก่คนพิการและผู้ฝึกอบรมในการเดินทางขึ้นลงภายในอาคารตลอดจนสนับสนุนการจัดนิทรรศการของศูนย์ศิลปาชีพบางไทรฯ เพื่อเผยแพร่ผลงานและสร้างรายได้ในการเลี้ยงชีพแก่ผู้พิการ

นอกจากนี้ ในโอกาสเฉลิมพระชนมพรรษาครบ 6 รอบ สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ บริษัทฯ ได้สนับสนุนการจัดทำแขนขาเทียมจำนวน 720 ข้าง แก่มูลนิธิมหาวชิราลงกรณ์ รวมทั้งสนับสนุนกองทุนพัฒนาและส่งเสริมศักยภาพของคนพิการแก่มูลนิธิศูนย์พัฒนาและฝึกอบรมคนพิการแห่งเอเชียและแปซิฟิกอีกด้วย

ล่าสุด บริษัทฯ ได้เข้าไปช่วยเหลือผู้พิการจากการนำเสนอผ่านรายการเรื่องจริงผ่านจอ โดยมอบรถจักรยานยนต์ดัดแปลงสำหรับใช้จำหน่ายสลากกินแบ่งรัฐบาล แก่ นายมานิตย์ จันทรโสภา ผู้โชคร้ายจากอุบัติเหตุถูกรถกระบะเฉี่ยวชนทำให้สูญเสียขาทั้ง 2 ข้าง พร้อมมอบทุน การศึกษาแก่บุตร

ไทยประกันชีวิตยังคงมุ่งมั่นดำเนินธุรกิจด้วยแนวคิดเป็นมากกว่าการประกันชีวิต เพื่อตอบสนองคืนกลับลูกค้าและสังคมไทย ด้วยการเติมเต็มและสร้างความเท่าเทียมกับทุกคนในสังคมไทย

มากกว่าการประกันชีวิต

ไทย ประกันชีวิต
ดูแลคุณตลอดไป

